

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.318/2010/82. szám

2.Bf.318/2010/82., 2.Bf.239/2012/11. és 26. számú ítéleteket tartalmazza

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év április hó 12., május hó 17. és június hó 28. napjain megtartott tárgyalás alapján meghozta és 2012. év június hó 28. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. június 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A távollévő **az** I.r. vádlott tekintetében a 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettét, melyből 1 rb. kísérlet (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettét (Btk.317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) egységesen

2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetteként - egy esetben kísérletként - (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) értékeli.

A IV.r. vádlott terhére rótt 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetténél (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) a cselekmények közül 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősítését nem érintve 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint értékeli.

A VIII.r. és a távollévő **a** IX.r. vádlottnál 1-1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletének (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) megnevezése helyesen társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete.

A halmazati büntetés mértékét **a** X.r. vádlottal szemben 2 (kettő) év börtönbüntetésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Az V.r. vádlott börtönbüntetése végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, egyben mellékbüntetésként 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli. A kiszabott szabadságvesztésbe az általa 2006. március 1. napjától március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A VII.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) miatt emelt vád alól felmenti.

A X. vádlott előzetes fogvatartásának kezdő időpontja helyesen 2008. július 11. napja.

Az I.r. vádlott tartózkodási helyeként megjelölt lakcíme megszűnt.

A IV.r. vádlott lakóhelye megjelölve.

A VIII.r. vádlott névviselése változott, lakcíme megjelölve.

Az elsőfokú eljárásban a vádlottak terhére megállapított bűnügyi költségből dr. a VII.r. vádlott esetében a 26.840 (Huszonhatezer-nyolcszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft. magánfelet polgári jogi igényével egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a IV.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 138.690,- (százharmincnyolcezer-hatszázkilencven) forint bűnügyi költségből az V.r. vádlott 52.480,- (ötvenkettőezer-négyszáznyolcvan) forintot, a IX.r. vádlott 47.560,- (negyvenhétézer-ötszázhatvan) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen a VII.r. vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye, a további vádlottak esetében fellebbezéssel nem lehet élni.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. június 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét - 2 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés a./ c./, (7) bekezdés b./ pont), 2 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk.317.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az V.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett

közokirat-hamisítás büntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

A VII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 4 év ügyvédi foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte.

A VIII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IX.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A X.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) és 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Döntött a bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnjelekről. 1. sz. magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Határozott továbbá az I.r. vádlottal szemben a zár alá vétel feloldása körében és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen

az ügyész a III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r. és a VIII.r vádlottak terhére büntetésük súlyosításáért, az V.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért, továbbá a VI.r. vádlott részbeni felmentése miatt, bűnösségének a közokirat-hamisítás büntettében való megállapításáért is,

az I.r. vádlott és védője felmentésért,

a II.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhítésért,

a III.r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért,

a IV.r. vádlott és védője felmentésért,

az V.r. vádlott védője 3 napon belül elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért,

a VI.r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt és felmentésért,

a VII.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt,

a VIII.r. vádlott és védője enyhítésért,

a IX.r. vádlott védője az ok megjelölése nélkül,

a X.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A másodfokú eljárás tartama alatt 2012. május 16. napján a VI.r. vádlott védője bejelentette, hogy a IV.r. vádlott elhalálozott. Az ítélőtábla beszerezte a bejelentést igazoló közokiratot. A Budapest, XV. Kerület Anyakönyvi Hivatal ME sorozat 0101039 számú, 126/2012. anyakönyvi szám alatti halotti anyakönyvi kivonat tanúsága szerint a IV.r. vádlott 2012. április 22. napján Budapest, XV. Kerületben elhalálozott. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla a 2012. május 17. napján meghozott 2.Bf.318/2010/72. sorszámú végzésével a VI.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítéletet a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések kivételével hatályon kívül helyezte és az ellene indult büntetőeljárást megszüntette. Egyben megállapította, hogy az őt érintően felmerült 59.360 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az I.r. vádlott védője a felmentésért bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a tényállás iratellenes ténymegállapításokat tartalmaz, lényeges körben nem tesz eleget indokolási kötelezettségének, ezáltal megalapozatlan. Ellentmondó ugyanis a II.r. vádlott előadása abban, hogy az I.r. vádlott eleve „lepapírozott” ingatlanokat kért, a II.r. vádlott mégsem tudott arról, hogy a Trencsényi utcai ingatlan is ilyen. Emellett a III.r. vádlott is tett olyan nyilatkozatot, hogy az I.r. és II.r. vádlottak becsapták. Ezen túlmenően a III.r. vádlott következetlen előadására utalva a szavahihetőségét, ezáltal az I.r. vádlottra terhelő nyilatkozatainak hiteltérdemlőségét is kétségbe vonta. Nem oldja fel a bíróság a a II.r. és a III.r. vádlott közötti lényeges ellentéteket az I.r. vádlottal való kapcsolatuk természetéről, az ajánlott üzletek mibenlétéről sem. Hiányolta az indokolást az Irtás utcai ingatlan adásvétele kapcsán is. Kérdéses ugyanis, hogy ha az I.r. vádlott tudott annak család voltáról, mi szükség volt a sorozatos megbeszélésekre, az áleladók parókában történő szereplésére. A sikkasztás elkövetésénél nem fogadható el, hogy a bíróság eltekintett annak értékelésétől, hogy a cégvezetés tudtával történt a vételár 55+12 millió Ft szerinti megbontása, ahogyan dr. Gy. is elmondta. Hiányolta a minősítésben szereplő bünszövetségre vonatkozóan az I-II. és III.r. vádlottak előzetes megbeszélésére vonatkozó tényállást és annak indokolását is. Az üzletszerűség felrovása is alaptalan, mert az I.r. vádlott nem

részesült a jogtalan haszonból, amely szintén kizárja, hogy tudott a csalárd ügyletekről. Álláspontja szerint az ügy sértettje a 3 H Invest Kft., amely cég polgári jogi igényét a bíróság nem bírálta el, miközben nem utasította el 1. sz. tanú polgári jogi igényét. Végző soron az ítéletet oly mértékben megalapozatlannak tartotta, amely miatt az felülbírálatra alkalmatlan, ezért annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

A II.r. vádlott védője írásban is megindokolta a tényállás részben téves megállapítása miatt, a sikkasztás büntette alóli felmentés érdekében bejelentett fellebbezést, másodlagosan a büntetés enyhítését is kérte. Támadta azt az ítéleti megállapítást, miszerint a X.r. vádlottól az ő 150 ezer Ft-os közreműködői díján és az ügyvéd 50 ezer Ft munkadíján felül a fennmaradt összeg II.r. vádlotthoz került és ezen osztozott az III.r. vádlottal. Valójában ugyanis a II.r. vádlott számla ellenében az I.r. vádlottól kapta meg a 4 millió Ft közvetítői jutalékot, amelyről a finn többségi tulajdonos is tudott. A II.r. vádlott tehát sikkasztáshoz nem nyújtott segítséget I.r. vádlottnak. Itt tényleges munkavégzés történt, egyszer kapott 4 millió Ft-ot, kétszeres kifizetés nem történt. A tényállás helyesbítésével bizonyítékok hiányában a bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentést kért. Tévesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy II.r. vádlott vette rá Sz. Sz-t az eladó szerepének eljátszására, ez a III.r. vádlotthoz kötődik, ahogyan a III.r. vádlottnak az ítélet 27. oldal utolsó előtti bekezdésében hivatkozott vallomásában szerepel. Ebből következően a II.r. vádlott elkövetői minőségét nem felbujtóként, hanem bűnsegédként indítványozta megállapítani.

A 2. tényállási pontnál a szerződéskötés évének elírását kérte helyesbiteni. A vádlottak helyszíni elfogásánál a Fellebbviteli Főügyészségi indítvány szerint felhívta a figyelmet a II.r. vádlott tevékeny közreműködésére, ennyiben szükségesnek ítélte a tényállás módosítását. Rögzíteni kérte azt is, hogy a II.r. vádlott a neki átadott 1,5 millió Ft felét az V.r. vádlottnak adta át. A büntetés kiszabása körében védence tényfeltáró beismerésére, a hatóságot segítő magatartására, bűnsegédi szerepére utalt. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni továbbá, hogy önhibájából nincs állandó munkahelye, egyedül neveli 9 éves gyermekét, büntetlen előéletű volt. Indítványozta a kétszeres enyhítés lehetőségének igénybevételeivel a szabadságvesztés 2 évre történő enyhítését és egyben annak felfüggesztését. Ennek elvetése esetére a büntetés 3 évre csökkentését kérte azzal, hogy a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A VII.r. vádlott védelmét az elsőfokú eljárás befejezését követően új védő látta el. Fellebbezése írásbeli indokolásában a VII.r. vádlott és korábbi védője által a tényállás téves megállapítása miatt bejelentett fellebbezéseket felmentés iránt tartotta fenn. Beadványa logikai sorrendjében kifogásait abban a három kérdésben elemezte, amelyekre az elsőfokú bíróság a védence bűnösségét alapította. Elsődlegesen a VII.r. vádlott és a III.r. vádlott korábbi ismeretségét terhelő adatként kizárta, mert ezen az alapon az ügyvéd minden korábbi ügyfelénél bűnsegédként szerepelhet. Az elsőfokú bíróság következő indokaként a VII.r. vádlott ellen

folyamatban lévő másik eljárás bizonyítékkénti figyelembevételét is alapvetően tévesnek tartotta. Egy másik gyanúsítás terhelő értékelése sérti az ártatlanság vélelmét. Emellett időközben a felrótt büntetőeljárás befejeződött, s az ítélet a VII.r. vádlottat jogerősen felmentette. A védő csatolta a vonatkozó ítélet kiadmányát. Az elsőfokú bíróságnak a 2. sz. tanú terhelő előadására vonatkozó okfejtését a védő szintén nem tartotta elfogadhatónak. Az ügyben az adásvételi szerződéseket szerkesztő és ellenjegyző 2. sz. tanú ügyvéd cselekvőségét és vallomásait összesen 35 pontban igen részletesen elemezte. A védő álláspontja szerint 2. sz. tanúként számos kérdésben ellentmondó, saját eljárásának jogszerűségét igazoló és elfogadatlannak semmiképpen nem tekinthető vallomásokat tett. Az ingatlanok nyomott értéke, az igazolványok ellenőrzésének, lemásolásának hiánya, a nagy összegű vételár készpénzes fizetése, a Bacsikai féle két szerződés ugyanarra az ingatlanra, a 12 millió Ft általa is tudottan zsebbe fizetése és más körülmények mind 2. sz. tanú előadásának hiteltelenségét támasztják alá. Abban a kérdésben, hogy a VII.r. vádlott telefonon igazolta 3. sz. tanú, valójában X.r. vádlott személyét, a védő kiemelte, hogy erre 4 hónappal később került sor, a beszélgetés tartalmára pedig VII.r. vádlott ésszerű magyarázatot adott. Ez az utóbbi felvilágosítás kérés semmiben nem menti az okiratszerkesztő ügyvédet, hogy a szerződéskötés idejében tegyen eleget a személyazonosításnak. A védő érvelése szerint a kérdéses igazoló telefonnál VII.r. vádlott már tudott az Irtás utcai ingatlan körüli problémáról és mintegy magát később igazolandó hívta fel a korábbi jogi képviselőt. Ebből adódóan kétségbe vonta, hogy ez a telefonhívás terhelő bizonyítékként szóba jöhet. Hangsúlyozta a védő, hogy VII.r. vádlott a jogi képviselőtér mindenki által állítottan 100.000 Ft munkadíjat kapott, semmi magyarázat nem merül fel, hogy ezért kockára tette volna egy ilyen ügyben az egész egzisztenciáját. Végző soron a védő az eltérő vallomások részletes mérlegelésének hiánya mellett felróta az elsőfokú bíróságnak, hogy a bizonyítékokat egyoldalúan értékelte, következtetései nem logikusak, a felhozott bizonyítékok nem bizonyítják a VII.r. vádlott bűnösségét. Erre figyelemmel a felmentésére tett indítványt.

A X.r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezése írásbeli indoklásában ügyfele részletes, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását emelte ki. Utalt arra, hogy olyan információkat szolgáltatott, amelyek a nyomozást és a tényállás tisztázását pótolhatatlan módon segítették. Hivatkozott az eljárás okozta megromlott egészségi állapotára, az időmúlásra és büntetlen előéletére. A büntetés enyhítése keretében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.724/2010/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a III.r., a IV.r., az V.r. és a VIII.r. vádlottak vonatkozásában fenntartotta, míg a VI.r. vádlott tekintetében visszavonta.

A Fellebbviteli Főügyészség észrevételezte, miszerint egyes perrendi szabályok sérültek, de a tényállás is részben megalapozatlan, mert felderítetlen, hiányos és iratellenes.

Az eljárási szabályok sérelme körében kifogásolta, hogy az ügyész a Fővárosi Bíróság a X.r. vádlott ügyének egyesítését követően az NF.12.329/2006/28-I. számú

vádiratot nem ismertette, csupán az alapügyben emelt NF.4947/2006/135-I. számú vádirat ismertetését rögzíti a 44. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv. A vád tartalmi előadása azonban valójában megtörtént, mert mindkét vádirat tényállási része azonos. Ennek alapján a relatív eljárási szabálysértés ugyan megvalósult, de az ügy érdemi elbírálását nem befolyásolta. Hiányolta az átirat a 3 H Invest Kft. jogi képviselője útján benyújtott polgári jogi igényének elbírálását, amellyel a Be.335.§ (2) bekezdésében írt rendelkezés sérült. Emellett a Be.335.§ (1) bekezdése sem érvényesült, miután Bacskai Imre sértettnek a bűncselekmény elkövetéséből közvetlenül eredő kára teljes egészében megtérült, további igényét nem egyéb útra kellett volna terelni, hanem elutasításának lett volna helye.

Észrevételezte továbbá, hogy Bobai István igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő meghallgatásánál a figyelmeztetés nem felelt meg a hatályos szabálynak, ez az eljárási szabálysértés azonban a másodfokú eljárásban felveendő bizonyítás útján kiküszöbölhető.

Az ítélet megalapozatlanságát a IX.r. vádlott személyi körülményeinek hiányával, a felhasznált és lefoglalt 6 közokiratnál az okmányszakértői vélemény szerinti hamisítás pontosabb megjelölésének elmaradásával és a lefoglalt lőfegyvernek a vonatkozó törvény feltüntetése helyett a végrehajtási rendeletre utalással indokolta. Iratellenességet kifogásolt az ítélet 16. oldalán a 2. tényállási pontban. A II.r. vádlott és a rendőri jelentés alapján ugyanis tényszerűen az állapítható meg, hogy nem az elfogott vádlottak közlése, hanem a II.r. vádlott tevékeny közreműködése vezetett a III., IV. és VI.r. rendű vádlottak elfogásához.

Megalapozatlannak tartotta az ügyészség a 14. oldal 3. bekezdésében tett megállapítást, amely szerint az I.r. vádlott a 4 millió Ft megbízási díjból csak 2 millió Ft-ot fizetett ki, a fennmaradó 2 millió Ft-ot saját céljaira fordította. A jutalék teljes fedezetével a banki kimutatások szerint az I.r. vádlott rendelkezett, ahogyan a Kft. könyvelője 4. sz. tanúként előadta. Így elvileg lehetséges, hogy az I.r. vádlott a Trencsényi utcai ingatlanra a jutalékkal együtt kifizetett összesen 44 millió Ft-ot.

A Fellebbviteli Főügyészség tárgyalás tartását indítványozta, amelyen a 3 H Invest Kft. polgári jogi igényének és Bobai István igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményének felolvasását tartotta szükségesnek.

A másodfokú tárgyaláson a Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában elsődlegesen annak adott hangot, hogy a másodfokú bíróság a felvett bizonyítással a perrendi szabálysértéseket kiküszöbölte. Álláspontja szerint az átiratban írt megalapozatlansági hibák a tényállás pontosításával korrigálhatók, a helyesbített tényállás megalapozottá válik, így irányadónak kell tekinteni. A vádlottak közül a II. és III.r. vádlottak feltáró beismerő vallomást tettek. A többi vádlott ugyan tagadta a bűnösségét, de egyes tények összeillenek, egybehangzóak. A Fellebbviteli Főügyészség véleménye szerint valamennyi vádlott bűnösségére okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság, cselekményeik minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy a III.r. vádlott kezdeményezte mindkét ingatlan adásvételét, a hamis okiratok beszerzésében vezető szerepet játszott, aktív

magatartásával kiemelkedik társai közül. A IV.r. vádlottnál azt emelte ki, hogy ő vette rá az eladókat a közreműködésre, szervezői szerepe is volt, többszörös halmazat róható a terhére. Az V.r. vádlott esetében nem látott a szabadságvesztés felfüggesztését megalapozó különös méltánylást érdemlő okot. Cselekményeinek minősítése megegyezik a VII.r vádlottéval, az V.r. vádlott büntetése mégis eltúlzottan enyhe. A VIII.r. vádlottnál utalt arra, hogy három büntetőeljárás hatálya alatt is állt, vagyon elleni bűncselekmények útján biztosította létfenntartását. Az időmúlás enyhítő hatásának nem tulajdonított nagyobb jelentőséget, mert ahhoz a vádlottak is hozzájárultak, a második cselekménynél pedig a kísérleti szakban rekedés csak a rendőrség közbelépésének köszönhető. Indítványozta a tényállás átirat szerinti kiegészítését, a III., IV., V. és VIII.r. vádlottak büntetéseinek súlyosítását, a polgári jogi igények tekintetében a törvénynek megfelelő döntés hozatalát, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az I.r. vádlott védője felszólalásában az írásban benyújtott perorvoslati indítványát fenntartotta. Okfejtése szerint az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, ezért a hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Másodlagos kérelemként az I.r. vádlott felmentését indítványozta arra hivatkozással, hogy védencét és így a 3 H Invest Kft-t egyaránt tévedésbe ejtették.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az ügyészség által felvetett helyesbítésekkel a tényállást megalapozottnak találta. A fennálló érdekelletéket természetesnek ítélte, amely az egyes vádlottak érdekében adódik. Utalt védenca teljes őszinte beismerésére, megbánására. A minősítés körében felbujtás helyett a bűnszövetségi közreműködés elfogadását, a büntetés enyhítését és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

A III.r. vádlott védője felszólalásában a csalás bűntetteinél a bűnszövetség és az üzletszerűség minősítő körülmények megállapítását támadta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül fogadta el, hogy az I-II. és III.r. vádlott megállapodtak a szóba jöhető ingatlanok felkutatásáról. Az ítélet a 43. oldal 3. bekezdésében helyesen rögzíti, hogy először csak az I. és II.r. vádlottak megbeszélésére került sor és a III.r. vádlott csak később kapcsolódott az ügyletekbe. Először csak egy ingatlanról volt szó, így a több bűncselekményben történt megállapodás is alaptalan. Amikor az első adásvételt lezárták, csupán utána merült fel az Irtás utcai ingatlan, mely adásvételek időben is elkülönülnek, minimum 1 év eltelt közben. Ugyanez vonatkozik az üzletszerűség megállapítására is. Nem nyert bizonyítást védencénél, hogy bűncselekmények révén szerzett rendszeres haszonból biztosította életvitelét. Az sem bizonyított, hogy a III.r. vádlott milyen mértékben részesült, vagy részesült volna a haszonból. Erre figyelemmel cselekményeit a Btk.318.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés a./ pontja szerint kérte minősíteni. Enyhébb minősítés, de annak elvetése esetére is a büntetés mérséklését látta indokoltnak, mert kellő súllyal értékelni kell a feltáró beismerését. Emellett a jelentős időmúlás sem róható fel a védencének.

A IV.r. vádlott védője felszólalásában elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért tartotta fenn perorvoslatát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves

következtetés útján állapította meg, hogy a IV.r. vádlott tudott az előzményekről. Valójában őt az I.r. vádlott kérte meg, hogy testőrként legyen jelen a pénzfelvételnél. IX. r. vádlott azért tett terhelő vallomást, mert a rendőrök megígérték, hogy ennek fejében elengedik. A szembesítésnél is bizonytalan volt IX.r. vádlott, a védői meggyőződés szerint a terhelő vallomására nem lehet bűnösséget alapozni, pl. a találkozásukat is arra a szórakozóhelyre tette, ahonnan Takácsot előzőleg már kitiltották. A IV. r. védekezését a III. vádlott alátámasztotta abban, hogy a IV.r. vádlott a hamis papírokról nem tudott. Az a tény, hogy a telket közösen találta III.r. vádlottal, semmilyen eligazítást nem ad, mert nem ismert a szövegkörnyezet, ahogyan ez elhangzott. Az ítélet 46. oldalán írt mérlegelés nem fogadható el a IV.r. vádlott terhére, mert a III.r. vádlott nem visszavonta a nyomozati előadását, hanem helyesbítette a valóságnak megfelelően. Testőrként nem tudott a cselekményről, abban ilyen módon nem működött közre, ezért a csalás alóli felmentése indokolt. A közokirat-hamisítás bűncselekménye vonatkozásában az ítélet nem tartalmaz indokolást, hogy azt a IV.r. vádlott milyen magatartással valósította meg. Azokat nem ő vette át, nem ő adta tovább. A hamis iratokról nem is tudott, a védő ebben a tekintetben is a felmentésére tett indítványt. Másodlatos kérelme szerint a közokirat-hamisítások alóli felmentéssel megszűnik a többszörös halmazat, büntetlen előéletű, enyhít a kísérlet és a bűnsegély, továbbá élettársával házasságot kötött, egy gyermeket nevelnek. A büntetés enyhítése körében a szabadságvesztés mérséklését és annak felfüggesztését kérte.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében a felmentésért, illetve enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Felszólalásában kiemelte, hogy az V.r. vádlott valóban a helyszínen volt II.r. vádlott kérésére, de ezzel csupán hétköznapi szívességet tett, pénzt nem kért és nem kapott. A bűncselekményről nem tudott, nem felel meg a valóságnak, hogy biztatta volna II.r. vádlottat. A II.r. vádlott a cselekmény központi figurája volt, nem volt szüksége megerősítésre, ennek állítása csak védekezési taktika. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét csak formálisan teljesítette, logikai hibát vétett. Az V.r. vádlott védekezésének elfogadását kérve felmentését indítványozta. Másodlagosan az ügyészi fellebbezés elutasításával a figyelembe vett enyhítő körülményekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A VII.r. vádlott védője felmentés iránt tartotta fenn a fellebbezésüket, amelynek írásbeli indokolását fenntartotta. Azt kiegészítve védece ártatlansága mellett külön hangsúlyozta, miért lett volna szükségük dr. Gy. ügyvéd közreműködésére, ha már van egy korrupt ügyvédük VII.r. vádlott személyében. Másrésztől honnan tudhatta a védece, hogy dr. Gy.M. ügyvéd a szakma szabályait felrúgva nem fogja ellenőrizni az eladót, az okmányokat. A védő logikája szerint a VII.r. vádlott közreműködésének csak akkor van értelme, ha a másik ügyvéd benne van a csalásban, de ezt csak az I.r. vádlott tudhatta. Ha viszont dr. Gy. ügyvéd jóhiszeműen járt el, úgy a VII.r. vádlott akkor is csak egy báb volt, őt nem terhelte személyellenőrzési kötelezettség. Hónapokkal később történt a két ügyvéd közötti telefonbeszélgetés, amelynek nem lehet visszaható jelentősége. Összefoglalóan véleménye szerint dr. Gy. M. ügyvéd három szerződést készített, amelynél a sikkasztás, adócsalás, magánokirat-

hamisítás felmerülhet és annak iratanyagát sem tudja bemutatni. A védő meggyőződése szerint a VII. vádlott ártatlan, ezért bűncselekmény hiányában a felmentését indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást nem érintette. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság már értékelte azokat a körülményeket, amelyekre az ügyész a büntetés súlyosítását alapozta. A folyamatban volt eljárásoknál az elkövetési időpontokra és az időmúlásra hívta fel a figyelmet. Utalt még védence házasságának felbontására és kiskorú gyermekére, akit egyedül nevel. A büntetés mérséklésével annak akár a leghosszabb próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

A IX.r. vádlott védője az enyhítés iránti perorvoslatát fenntartva a szabadságvesztés tartamának mérséklését indítványozta. Véleménye szerint IX.r. vádlott sodródott az eseményekkel, megbánta, beismerő vallomást tett. Lehetőség szerint az enyhített büntetés felfüggesztésére is kérelmet terjesztett elő.

A X.r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezése írásban benyújtott indokolását fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe védence részletes beismerését, büntetlen előéletét és az időmúlást. A kiszabott büntetés enyhítését és annak felfüggesztését indítványozta.

Az utolsó szó jogán

a II.r. vádlott elismerte bűnösségét, nagyon sajnálta a részvételét. Hozzátette, hogy a számla alapján járó közvetítői díjjal ő rendelkezhet, abból bárkinek adhat, az nem bűncselekmény.

a III.r. vádlott nem kívánt szólni.

a IV.r. vádlott a védekezését elismételve tagadta a bűnösségét. Vitatta a rá terhelő vallomást tevő a IX.r. vádlott szavahihetőségét, saját szerepét kizárólag testőrként mutatta be.

Az V.r. vádlott nem kívánt élni az utolsó szó jogával.

A VII.r. vádlott az utolsó szó jogán korábbi szakmaszeretetről beszélt, amely hivatását ez az ügy megtörte. Elvesztette 6 év munkáját, pszichés betegségek alakultak ki az eljárás miatt. Kijelentette, hogy nem bűnös, nem követett el bűncselekményt.

A VIII.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A X.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A másodfokú eljárásban a 2012. június 28. napjára kitűzött tárgyaláson a II.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását nem mentette ki.

Ugyancsak nem jelent meg a III.r. vádlott, aki távolmaradását fekvő, lázas betegséget tanúsító orvosi igazolással kimentette.

A Fővárosi Ítéltőálda a fentiekre figyelemmel a II.r. és a III.r. vádlottak ügyét véglegesen elkülönítette.

A kétirányú fellebbezések a következők szerint bizonyultak alaposnak.

A Fővárosi Ítéltőálda a fenti fellebbezések folytán - az elkülönített a II.r. és a III.r., valamint az elhalálozott a VI.r. vádlott kivételével - teljes terjedelmében felülbírálta a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

Ennek során - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal, - több eljárási szabálysértést észlelt. Ezen túlmenően az ítélet számos kérdésben részben megalapozatlan, hiányos, iratellenes és téves ténybeli következtetést is tartalmaz. Ezek a hibák és hiányosságok azonban sem külön-külön, sem összességükben nem vezettek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert azokat az ítéltőálda a másodfokú eljárásban orvosolhatónak találta. Ennek érdekében a Fővárosi Ítéltőálda tárgyalást tűzött ki és azon a szükséges bizonyítási cselekményeket foganatosította.

A felülbírálat során észlelt eljárási szabálysértések a következők voltak:

Az ítélet 8. és 9. oldalán szerepel, miszerint az I-IX. r. vádlottak ellen a Fővárosi Főügyészség NF.4947/2006/135-I. szám alatt, míg a X.r. vádlott ellen külön az NF.12.329/2006/28-I. szám alatt nyújtott be vádiratot. Utóbbi vádirat számszerű megjelölésével nem került ismertetésre. Az elsőfokú bíróság a 2009. április 10. napján megkezdett tárgyalásán az ügyész az NF.4947/2006/135. számú vádiratot ismertette, az egyesített ügyben külön benyújtott vádirat ismertetése a jegyzőkönyvből nem tűnik ki sem azon a napon, sem később a tárgyalás megismétlése - 2010. IV. 7. napja - alkalmával. Ugyanakkor a két vádirat tartalmának összevetése alapján megállapítható, hogy az I-IX.r. vádlottak elleni vád történeti része teljes egyezést mutat a X.r. vádlott elleni váddal. Az NF.4947/2006/135. szám alatti és az NF.12329/2006/28-I. szám alatti vádban a X.r. vádlott társaival összefüggő és saját cselekvősége azonosan szerepel. A nyomozás során ismeretlen helyen tartózkodása miatt került sor ügyének elkülönítésére, majd külön vád benyújtásával az egyesítésre.

Miután az igazoltan ismertetett vádirat a X.r. vádlott magatartását és annak bizonyítékait is teljes körűen tartalmazza, az NF.12329/2006/28-I. számú vádirat ismertetésének elmaradása olyan relatív eljárási szabálysértés, amely nem tekinthető a törvényes vád hiányának és amely az ügy érdemi elbírálására nem volt lényeges kihatással. Megjegyzendő, hogy a X.r. vádlott részére a Fővárosi Bíróság mindkét vádiratot és az ügyeket egyesítő végzést is kézbesítette, nevezett a 34. sorszámú kézbesítési íven azok átvételét tanúsította. Emellett a 44. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldalán nyilatkozott arról is, hogy a vádat megértette, büntetőjogi felelősségét elismeri.

Az ítéletnek a vádiratok megjelölését tartalmazó részét azonban az ítéltőálda kiegészítette azzal, hogy a Fővárosi Bíróság a 2009. február 16. napján kelt 17.B.163/2009/2. számú végzésével a X.r. vádlott ügyét jelen ügghöz egyesítette.

A nyomozás során Váradi László igazságügyi építési és ingatlan-értébecslési szakértő terjesztett elő véleményt a vádban szereplő ingatlanok értékére, majd a bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértőt is kirendelte 75. sorszámú végzésével, mert több vádlott kifogásolta a korábbi ingatlan-forgalmi véleményt. Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét írásban benyújtotta, majd őt a bíróság a 2010. április 7. napján tartott tárgyaláson meghallgatta. A 87. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a szakértőt a véleményének szóbeli előterjesztése előtt a szakértői esküre figyelmeztette és annak tisztázása is elmaradt, hogy kizáró ok nem áll-e fenn. Ez a figyelmeztetés tehát részben hiányos, részben nem felel meg a hatályos perrendi előírásnak, amely 2009. október 1. napjától megváltozva a hamis szakvéleményadás következményeire való figyelmeztetést követeli meg. A bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét fogadta el, az a figyelmeztetés hibája miatt azonban bizonyítékként nem értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú tárgyaláson bizonyítás felvételével, a szakértők meghallgatásával küszöbölte ki a jelzett eljárási szabálysértést.

Emellett a tárgyaláson felolvasta, illetve ismertette mindazon indítványokat, illetve okiratokat, amelyeket az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabálysértést megvalósítva elmulasztott a bizonyítékok körébe vonni, másrésről azokat, amelyek a másodfokú eljárásban merültek fel. Ezek felsorolását az ítéltábla a későbbiekben, a tényállás kiegészítése körében jelöli meg.

A Fővárosi Ítéltábla további perrendi szabálysértést nem észlelt. A Fővárosi Bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során az eljárás résztvevőinek jogai nem sérültek, kérdezési, észrevételezési jogukat gyakorolhatták, indítványaikat a bíróság elbírálta.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségét nagyrészt teljesítette. Az ügyben szereplő 10 vádlott kapcsolatát, magatartásuk lényeges mozzanatait, az egyes ingatlanügyletek előzményeit és lefolyását feltárta. Az általa megállapított tényállás azonban az ügyész és a védők által is kifogásolt több részletében hiányos, de nem felel meg teljes egészében a felvett bizonyítás anyagának sem.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján tartott tárgyaláson felvett bizonyítás, továbbá a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével kiküszöbölte.

A másodfokú tárgyalásra idézte és a Be.110.§-ában írt figyelmeztetésüket követően meghallgatta az ügyben véleményt adó mindkét igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőt.

Váradi László és Bobay István szakértők egybehangzó nyilatkozata szerint a korábban véleményt adó Váradi László ingatlanforgalmi szakértő kevesebb összehasonlító adat birtokában volt, míg Bobay István ingatlanforgalmi szakértőnek később már nagyobb adathalmaz állt a rendelkezésére. A közöttük lévő

értékbecslési különbség ebből adódott. Váradi László megismerve a Bobay István által felhasznált adatokat, egyetértett a véleményével is, ezáltal megszűnt a közöttük lévő ellentét, egyszersmind szabályos meghallgatásukkal a tényállás vonatkozó része és annak az ítélet 42-43. oldalán szereplő indokolása is megalapozottá vált.

Az ítélet tényállásának kiegészítése a személyi rész körében a következők szerint volt szükséges:

- az I.r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően ismeretlen helyre távozott. Ellene a Fővárosi Ítéltábla 2011. október 28. napján elfogatóparancsot bocsátott ki, majd a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2011. november 17. napján indítványozta az eljárás távollétében történő lefolytatását.
- a IV.r. vádlott lakóhelye megjelölve. 2011. június 18. napján házasságot kötött. (Budapest, VI. Kerületi Anyakönyvi Hivatal 180/2011/B. számú házassági anyakönyvi kivonat)

Büntetlen előéletére utalást mellőzve, őt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 4.B.IV.1219/1987/19. számú, illetve a Fővárosi Bíróság 1989. február 3. napján jogerős 23.Bf.IV.7560/1988/3. számú ítéletével 2 rb. lopás büntette és lopás vétsége miatt 1 év 3 hónapi, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, majd ugyanezen kerületi bíróság 1994. február 17. napján jogerős 3.B.IV.1486/1993/5. számú ítéletével gazdaság büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. (Erkölcsei bizonyítvány elsőfokú iratok 23. sorszám.)

- a V.r. vádlott magyar anyanyelvű ukrán állampolgár, Magyarországon büntetlen előéletű. (nyomozati iratok 829. oldal)
- a VII.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. március 29. napján kelt és jogerős 28.B.37.451/2008/54. számú ítéletével az ellene a Btk.298/D.§-ába ütköző, bűnsegédként elkövetett jogosulatlan pénzügyi szolgáltatási tevékenység büntette, 2 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett csalás büntette, 2 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette és a Btk.276.§-ába ütköző felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. (Jogerős ítéletkiadmány, csatolva a másodfokú eljárásban.
- a VIII.r. vádlott névviselése Muhr Szilviára változott, lakóhelye 1112 Budapest, Felső Határ út 2/c. G. épület fszt. 7/a. A vádbeli cselekményeket megelőzően büntetlen előéletű volt. 2008. szeptember 10-től a Komplex Info szlovák cégnél dolgozik Komarnoban, havi jövedelme 1542 Euro. (15.P.105747/2008/3. számú ítélet és munkáltatói igazolás.)

- a IX.r. vádlott nőtlen, szakmunkásképzőt végzett, munkahellyel nem rendelkezik, büntetlen előéletű. (Gyanúsítotti jegyzőkönyv, nyomozati iratok 641. oldal, erkölcsi bizonyítván elsőfokú iratok 28. sorszám.) Jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik, ellene a Fővárosi Bíróság 2008. február 21. napján bocsátott ki elfogatóparancsot, a Fővárosi Főügyészség 2008. június 27-én indítványozta az eljárás távollétében történő lefolytatását. (Elsőfokú bírósági iratok 8-I. sorszám.)
- a X.r. vádlott büntetlen előéletére utalást mellőzi és megállapítja, hogy büntetve egy alkalommal volt: a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2005. március 24. napján jogerős 7.B.II.21/2005/2. számú ítéletével ittás járművezetés vétsége miatt 108.000 Ft pénzbüntetésre és 1 év 3 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. (Erkölcsi bizonyítvány elsőfokú iratok 29. sorszám.)

A történeti tényállás bevezető részében az ítélet 12. oldal 3. bekezdését követően rögzíti a következőket.

- 1./ Az I.r. vádlott kifejezetten megkérte a II.r. vádlottat, hogy maradjon háttérben, mert attól tart, ha kiderül az ő közvetítői szerepe, akkor az ügyvéd alaposabban utánanéz az ingatlanoknak. Korábban ugyanis egy jogellenes adásvételben a II.r. vádlott szerepe is felmerült, amiért dr. GY. M. ügyvéd felhívta az I.r. vádlott figyelmét, hogy a II.r. vádlott segítségét ne vegye igénybe. Az I.r. vádlott ennek tudatában elhallgatta az ügyvéd előtt a II.r. vádlott személyét és az előzetes megbeszéléseket. (a II.r. vádlott nyomozati vallomása 725. oldal, az I.r. vádlott, nyomozati iratok 1055. oldal.)

Az ítélet 13. oldal 2. bekezdését kirekeszti, mert az a későbbiekben helyesbítendő iratellenes megállapításon is alapuló téves ténybeli következtetés eredménye, ezen túlmenően hiányos. Kirekeszti továbbá a 3. bekezdést is, mert az 1./ pont I. bekezdésében részletezi a tényállás a X.r. vádlottnak az ügybe történt bevonását. Ehelyütt kiegészíti a tényállást a következőkkel:

- 2./ A III.r. vádlott évekkel korábban VII.r. vádlott ügyvéd ügyfele volt. Ezt az ismeretséget felhasználva kereste fel a III.r. vádlott a X.r. vádlottal együtt a VII.r. vádlottat az ügyvédi irodájában. A III.r. vádlott ötlete volt, hogy 3. sz. tanú személyazonosságát az ügyvéd által stabilizálják, így hihetőbb, ha eladóként ügyvéddel megy a megbeszélésre. A VII.r. vádlottat a X.r. vádlott magát 3. sz. tanúnak kiadva bízta meg a jogi képviselettel, az ügylet háttéréről és szerepéről nem tájékoztatták, arról a VII.r. vádlott mástól sem értesült. (a III.r. vádlott gyanúsítotti vallomás, nyomozati iratok 993. oldal, 57. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. és 19. oldal.)

A tényállás 1./ pontjának kiegészítése:

- 3./ A 13. oldalon a 2. pont első mondatát követően rögzíti:

A X.r. vádlott a felkérést elvállalta, róla kisminkelve és parókában fénykép készült, majd ezzel a fényképpel a III.r. vádlott ismeretlen személlyel hamis személyi igazolványt készítettett a tulajdoni lapon szereplő adatok alapján. A tulajdoni lapon 3. sz. tanú születési éve szerepelt csupán 1969. évként, a hónap és nap a valóságos május 23. napja helyett május 4. napjaként, személyi száma 0717 helyett 3186 számú végződéssel, adóazonosító jele pedig ugyancsak a ténylegestől eltérően került az igazolványokba. Amikor a X.r. vádlott a III.r. vádlottal megjelent a VII.r. vádlott ügyvédi irodájában és őt a jogi képviselőre felkérték, a hamis személyi igazolványt és szintén hamis adókártját átadták a VII.r. vádlott részére, aki azokat lemásolta. (a X. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 21. oldal, a III.r. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal, adásvételi szerződés, nyomozati iratok 67. oldal, tulajdoni lap, nyomozati iratok 61. oldal, 3. sz. tanú tanúvallomása, 151-2297/2006. számú nyomozati iratok 447. oldal.)

- 4./ Az 1. pont első bekezdés utolsó mondatából téves ténybeli következtetés miatt a „személyi adatok további ellenőrzésének elkerülésére” szövegrészt kirekeszti, helyette „az adásvételi szerződés előkészítése érdekében” szöveget rögzíti.

A személyi adatok ellenőrzése a szerződés megkötésének helyén és idején a szerződést készítő ügyvéd részéről ugyanis kötelező, ezzel a kötelezettséggel mindkét ügyvédnek tisztában kellett lennie. Így a VII.r. vádlott nem feltételezhette sem akkor ha tudta volna az ügylet célját, sem akkor, ha jóhiszeműen járt el, hogy dr. Gy. M. ügyvéd ennek az ellenőrzési kötelezettségének nem tesz eleget. Téves ezért a VII.r. vádlott tekintetében az ellenőrzés elkerülésének szándékára vont következtetés. Ezzel szemben szokásos gyakorlat, hogy a személyi adatok korábbi beszerzésével a szerződés tervezetét előzetesen már írásba foglalják.

- 5./ Az ítélet 10. oldal első sorában elírás szerepel, a X.r. vádlott nem a VIII.r. vádlottnak, hanem a VII.r. vádlottnak adott át 50 ezer Ft munkadíjat.
- 6./ A tényállás 1. pontjának zárásaként az ítélet 14. oldal 4. bekezdését követően az alábbi kiegészítés indokolt:

A 3. sz. sértett részére a Földhivatal a tulajdonos változásról szóló határozatot nem kézbesítette. 2006. március 9-én szerzett tudomást a történetekről, amely napon ismeretlen tettes ellen büntető feljelentést tett, illetve a földhivatali bejegyzés törlése iránt polgári pert indított a 3 H Invest Ingatlan Befektető és Kereskedelmi Kft. alperes ellen. A perben a Fővárosi Bíróság a 2007. február 1. napján jogerős PP.V.17/21246/2006/15. számú ítéletével megállapította az adásvételi szerződés érvénytelenségét, elrendelte az alperes tulajdonjogának törlését, egyben a felperes 3. sz. tanú tulajdonjogának bejegyzését. A jogerős ítélettel az eredeti állapot helyreállt, ezáltal 3. sz. sértett kára teljes egészében megtérült. (Nyomozati iratok 51. oldal, feljelentés, polgári perben hozott ítélet kiadmánya, másodfokú iratok 45. sorszám alatt.)

A tényállás 2. pontjánál a következő kiegészítések és helyesbítések indokoltak:

7./ A 2. pont első bekezdésében több helyen megjelölt vádlott nem II.r., hanem helyesen I.r. vádlott.

8./ Az ítélet 14. oldal utolsó bekezdéséhez:

A 2006. február 10-én elkészített adásvételi szerződésbe foglalt 55 millió Ft vételár ütemezését úgy határozták meg, hogy ezen a napon 4 millió Ft, majd 2006. február 18-ig további 4 millió Ft előleg átadására kerül sor, a fennmaradó 47 millió Ft-ot pedig 2006. március 1. napján kell a vevőnek megfizetnie. A második 4 millió Ft-ot az előzővel azonosan készpénzben 2006. február 14-én 1. sz. tanú kiegyenlítette, erről dr. Gy. M. ügyvéd irodájában az adásvételi szerződés 1. számú kiegészítés megnevezésű okirat készült. (Nyomozati iratok 179. és 181. szám.)

9./ A Trencsényi utcai ingatlan hátralékának kifizetését az ítélet 16. oldal 3. bekezdése tartalmazza, amely kiegészítendő azzal, hogy az I.r. vádlott a 1. sz. tanútól készpénzben átvett 43 millió Ft-ból 31 millió Ft-ot ezen a napon a 3 H Invest Kft CIB Banknál vezetett számlájára befizetett. Így az I.r. vádlotthoz a korábban átvett 4+4 millió Ft előleg és a 2006. március 1. napján kifizetett hátralékból megtartott 12 millió Ft, összesen 20 millió Ft került. 1. sz. tanú vevőként ragaszkodott ahhoz, hogy írásbafoglalást nyerjen a teljes, 67 millió Ft vételárat tartalmazó okirat is, amely kérésére 2006. március 1. napi dátummal elkészült és az ügyvédi irodában maradt az adásvételi szerződés 2. számú kiegészítése megnevezéssel. (Nyomozati iratok 185 oldal, számlakivonatok, nyomozati iratok 346, 347. oldal.)

10./ Az ítélet 15. oldal első bekezdésétől az Irtás utcai ingatlan adásvételének körülményeire vonatkozik a tényállás. IX.r. vádlott helyesen IX.r. vádlott 1976-ban született, míg M. Gy. 1961-ben, a VIII.r. vádlott 1970-ben, 5. sz. tanú másik tulajdonos pedig 1957-ben. A jelentős korkülönbség ellensúlyozására vásároltak és viseltek párókat mind a személyi igazolványba szánt fényképek elkészítésekor, mind a későbbi személyes megjelenéseik alkalmával. Az I.r. vádlott tudott arról, hogy a valódi tulajdonosokat un. játszóemberek helyettesítik. Az ingatlan természetbeni bemutatása azért történt, hogy az ügyvéd előtti esetleges kérdésekre válaszolni tudjanak. (Nyomozati iratok 83. és 85. oldal, tulajdoni lap születési évvel, a II.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 727. oldal, a III.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 995. oldal.)

11./ Az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írt hamis, illetve hamisított közokiratok között a M.Gy. nevére szóló adóigazolvány száma helyesen 8398985085. (Nyomozati iratok 585. oldal.)

12./ Az ítélet 15. oldal 3. bekezdésében az adásvételi szerződés megkötésének dátuma helyesen 2006. február 15. napja.

13./ Az ítélet 15. oldal 4. bekezdésében iratellenes, hogy a VI.r. vádlott a szerződés megkötésének napján is a III. és IV.r. vádlott társaságában volt és egy gépkocsival mentek a helyszínre. Ilyen állítás senkinek a részéről nem hangzott el, a VI.r. vádlott szerepére és közreműködésére kizárólag a 2006. március 1. nap banki ügylet kapcsán merültek fel adatok. A jelzett ítéleti megállapításból ezért ehelyütt a VI.r. vádlott közreműködését az ítélet tábla kirekesztette.

14./ Az ítélet 16. oldal 2. bekezdését követően rögzíti a következőket:

Az ingatlan valódi tulajdonosait a Földhivatal a széljegy feljegyzéséről értesítette. M. Gy. a Földhivatali közlésről tudomást szerezve 2006. február 24. napján csalás bűntette miatt ismeretlen személy ellen büntető feljelentést tett. A rendőrség a nyomozás során felvette a kapcsolatot az adásvételi szerződést ellenjegyző dr. Gy. M. ügyvéddel, tőle szereztek tudomást a 2006. március 1. napján 14 órára tervezett banki pénzátadásról. Az ezt megelőzően a 13 órára tervezett Trencsényi utcai ingatlan vételárának kifizetéséről nem esett szó. (M.Gy. feljelentése, nyomozati iratok 45. oldal, dr. Gy. M. tanú vallomása, nyomozati iratok 143. oldal)

15./ Továbbmenően kiegészíti a tényállást azzal, hogy dr. GY. M. ügyvéd amikor 2006. február 28-án tudomást szerzett az Irtás utcai ingatlannal kapcsolatos feljelentésről, a Trencsényi utcai ingatlan adásvételében közreműködő dr. a VII.r. vádlottat felhívta telefonon és az eladó személye iránt érdeklődött. A VII.r. vádlott ekkor a a III.r. vádlottól szerzett információk alapján megnyugtatta kollégáját, hogy 3. sz. tanút és családját régóta ismeri, az eladó valós személy volt. (Dr. Gy. M. tanú 2006. március 11. napi vallomása, nyomozati iratok 149. oldal, 67. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal, a III.r. vádlott 72. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal.)

Az ítélet következő, 16. oldal 3. bekezdésére vonatkozó kiegészítéseket az ítélet tábla előzőleg 9. sorszám alatt jelezte.

16./ A tényállás 16. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy mindannyian tudták, az átlajdonosok nagy pénzzel fognak kijönni a bankból, vigyázni kell a részesedés megszerzése érdekében. (aó III.r. vádlott nyomozati iratok 987. oldal.)

17./ Az ítélet 16. oldal 6. bekezdésében iratellenes az a megállapítás, hogy az elfogott vádlottak közlése alapján került sor a szintén a közelben tartózkodó III., IV. és VI.r. vádlottak elfogására. Ehelyett azt rögzíti, hogy erre a II.r. vádlott tevékeny közreműködésével került sor. (a II.r. vádlott nyomozati iratok 731. oldal és rendőri jelentés, nyomozati iratok 423. oldal.)

18./ A tényállás 2. pontjában írtak zárásaként kiegészíti még a tényállást a következőkkel:

1. sz. tanú további 8.561.596 Ft összegű polgári jogi igényt terjesztett elő, amely az elmaradt kamat, kiesett bérleti díj és nem vagyoni kár részekből tevődik össze. (Elsőfokú iratok 63.sorszám alatti beadvány)

Az elsőfokú bíróság rendelkezett erről a polgári jogi igényről, de sem a tényállás, sem az indokolás azt nem tünteti fel.

ári jogi igényt terjesztett elő a 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft is dr. Gy. M. ügyvéd jogi képviselő útján 45.400.000 Ft erejéig. Részletezve az igény 40 millió Ft telekre kifizetett vételár, 4 millió Ft kifizetett üzletszerzői jutalék és 1.400.000 Ft eredeti állapot visszaállítása iránti perköltség összegeket takar. (Elsőfokú eljárás 83. sorszám alatti beadvány.)

Az elsőfokú bíróság a polgári jogi igényt tényállásában nem tüntette fel és arról nem is rendelkezett.

A fentiekben rögzített kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást már minden tekintetben megalapozottnak találta.

A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában a rendelkezésre állt bizonyítékokat megjelölte. Részletesen ismertette a vádlottaknak az eljárás egyes szakaszaiban tett nyilatkozatait, a tanúk előadásait és mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyeket a tényállás megállapítása során felhasznált. A bizonyítékok egyenkénti és egymással is egybevetett vizsgálatát a Fővárosi Bíróság elvégezte, erről ítélete indokolásának 43. oldalától kezdődően számot is adott. A Fővárosi Bíróság ítélete 42. oldalán hivatkozik az igazságügyi okmányszakértői vélemény elfogadására, amely vélemény aggálytalan megállapításain alapul a tényállásban a hamis közokiratok felhasználásának ténye. A vonatkozó indokolás azzal egészítendő ki, miszerint a lakcímkártyák teljes hamisítványok, míg a többi 4 okirat hamisítvány. A hamis okmányok előállítása általános papírra, színes nyomtatóval történt. A hamisított személyi igazolványok és adóigazolványok csak a kitöltés kivitelezésében térnek el az eredeti, a hatóság által kiadott igazolványoktól.

A tényállás rögzítése során egyes tényeket egyértelmű adatok alapján meg lehetett állapítani. Ilyenek voltak például a 3 H Invest Kft. cégadatai, a meghatalmazások iránya, tartalma, bizonyos pénzforgalmi banki kimutatások, az adásvétel tárgyát képező ingatlanok adatai, az adásvételi szerződések tartalma, a lefoglalt hamis közokiratok megítélése, a lefoglalt pisztoly minősége stb. Ugyanakkor lényeges eltérések voltak a cselekményeket beismerő, illetve azokat tagadó vádlottak előadása között, de kisebb ellentmondásokat az egyébként beismerésben lévő vádlottak vallomásai is tartalmaztak. A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok mérlegelése során kétségtelenül nem mindenre kiterjedően, de követhető módon és elfogadható mértékig számot adott arról, hogy mely bizonyítéknak tulajdonított valóságtartalmat. A vádlotti védekezések elemzésénél megindokolta, hogy a tényállás bizonyos részeit kinek az előadására alapította és ennek logikus magyarázatát adta. Kétségtelen, hogy ebben a folyamatban szükség volt bizonyos ténybeli

következtetések levonására is, amelyeknél a Fővárosi Bíróság a VII.r. vádlott kivételével nem tévedett.

Alapvető jelentősége volt annak megállapítása, hogy a vádlottak honnan, mióta ismerték egymást, mit tudtak egymás személyéről. Ennek ismeretében vizsgálható kapcsolatuk, megállapodásaik tartalma, mélysége, végső soron magatartásuk egymáshoz kapcsolódó, egymást kiegészítő láncolata.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli ennek kapcsán, hogy több vádlott együttműködésénél nem szükséges, hogy valamennyien az ügyletek minden egyes részletét ismerjék, magatartásaik és tudattartalmuk megítélését az átfogó ismereteik hiánya nem befolyásolja. A hasonló cselekményeknél egyes résztvevők kifejezetten háttérben kívánnak maradni, jóllehet ők az események mozgatói. Mások szerepüként fogva az előtérben cselekszenek és a rájuk bízott feladatot végzik el, jóllehet tudják a megbízás célját, nem szükségképpen kerülnek minden szervezővel kapcsolatba.

Az adott ügyben kétségtelenül megállapítható volt, hogy a II.r. vádlott és a III.r. vádlott egyaránt ingatlanközvetítéssel foglalkoztak. Az a tény is egybehangzó nyilatkozatokon alapszik, hogy az I.r. vádlott először a II.r. vádlottal ismerkedett meg, aki később a III.r. vádlottat is bemutatta a I.r. vádlottnak. A III.r. vádlott állította, hogy a I.r. vádlott un. lepapírozott ingatlanokat keresett, ezt a II.r. vádlottól tudja és ennek ismeretében vállalkozott a hamis okmányok beszerzésére. A II.r. vádlott abban következetes volt, hogy a I.r. vádlott arra kérte, maradjon a háttérben, mert az ügyvédje nem bízik benne. Ilyen irányú kérés, illetve a II.r. vádlott közreműködésének eltagadása csak úgy értelmezhető, ha az I.r. vádlottnak valami eltitkolni való oka volt erre. Emellett a II.r. vádlott kifejezetten megkérdezte I.r. vádlottat, ha tudja, hogy nem az igazi tulajdonostól veszi, miért kockáztat. Erre azt a választ kapta, hogy nem a saját pénzét kockáztatja, rövid időn belül busás haszonnal tovább adja, ha nem jön össze, csak az állását veszíti el, a finn pedig kivonul Magyarországról. (II.r. vallomás, nyomozati iratok 725. oldal.)

Ezeket a körülményeket a II.r. vádlott magától nem találhatta ki, ismerete mástól sem származhatott. Ténykérdés az is, hogy a II.r. vádlott mindkét ingatlan adásvételénél - jóllehet a helyszín közelében volt - a háttérben maradt, ahogyan erre az I.r. vádlott megkérte. A későbbiekben a Trencsényi utcai ingatlan nyomott vételára, amit a finn tulajdonos felé közöltek, ugyanennek az ingatlannak a jelentős haszonnal, részben az I.r. vádlott zsebébe jutóan való értékesítése, majd az újabb ingatlan szintén áron aluli, immár az I.r. vádlott saját nevére megvásárlása azt az eseménysort mutatja, amely célt az I.r. vádlott a II.r. vádlottnak korábban felvázolt. Mind a Trencsényi utcai, mind az Irtás utcai ingatlan tehermentes volt, semmi nem támasztja alá, hogy azoktól a tulajdonosaik miért akartak volna féláron megválni. Senki, köztük az I.r. vádlott sem hivatkozott arra, hogy a rendkívül alacsony vételárak okát firtatta volna, vagy ezzel kapcsolatban bármi elhangzott az adásvételnél szerepelt tulajdonosoktól. Az I.r. vádlott ezt megelőzően is vásárolt ingatlant, a környék áraival nagyjában tisztában kellett lennie. Ebből következően a II.r. vádlott vallomása szerint tudta, hogy nem a tényleges tulajdonosokkal kötik meg az adásvételi szerződéseket. Továbbmenően az is nyilvánvaló, hogy a finn

tulajdonos számára a vétel az alacsony vételár esetében annyira kedvező, hogy minden további nélkül a hozzájárulását adja a vételár átutalásához, az I.r. vádlott eseti pénzfelvételéhez. Annak a körülménynek pedig nincs különösebb jelentősége, hogy az I.r. vádlotthoz a 6. sz. tanúnak átadott vételárból került-e vissza pénz, vagy sem. Az ingatlan ugyanis a 3 H Invest Kft. tulajdonába került, amely ily módon a további ügylet tárgya, ezáltal továbbértékesítésnél a haszon biztosítéka volt. Ezt igazolja a 1. sz. tanú részére történt értékesítés, amelyre azért csak mintegy 4 hónappal később került sor, mert a meghirdetett ingatlanra akkor jelentkezett olyan vevő, aki a kialakult vételárból zsebbe is hajlandó volt fizetni.

Mindezekre tekintettel nem volt elfogadható az I.r. vádlott védőjének az az álláspontja, miszerint az I.r. vádlottat valójában a II. és III.r. vádlottak becsapták, vagy tévedésbe ejtették. A II.r. és a III.r. vádlottak helyesen mérlegelt előadása és a tényszerű későbbi események tükrében az állapítható meg, hogy az I.r. vádlott tudta mindkét ingatlan adásvételénél az áleladók közreműködését.

A IV.r. vádlott a III.r. vádlott ismerőse volt. A IV.r. vádlott bűnösségének tagadása mellett azt elismerte, hogy a III.r. vádlottnak korábban már 1-2 alkalommal segített az ingatlanügyeinél, ez alkalommal is a segítségét kérte. Konkrétan annyit tudott, hogy ingatlanra fognak pénzt felvenni, ha a tulajdonosokat atrocitás éri, lépjen fel, mert a III.r. vádlottnak jár a sikerdíj. A III.r. vádlott ezzel egyezően vallotta, hogy a IV.r. vádlottat megkérte, jöjjön vigyázni a pénzre. A IV.r. vádlott tehát bizonyosan tudta, hogy ingatlan ügyből befolyó pénzzel kapcsolatban kéri a segítségét. A IV.r. vádlott a felkérésre két esetben volt jelen gépkocsival. A II.r. vádlott határozott előadása alátámasztotta, hogy a III.r. vádlott kérte a IV.r. vádlott segítségét, míg a IX.r. vádlott vallomása szerint „az egész történetet az A., L., Cs. szervezte”, azaz a IV., III. és II.r. vádlottak (a IX.r. vádlott gyanúsítotti előadása, nyomozati iratok 643. oldal.)

A III.r. és a IV.r. vádlott megállapítható módon ilyen ügyleteknél kapcsolatban álltak egymással. A IV.r. vádlott testőri szerepére korlátozódó védekezése nem fogadható el. A megállapított tényállás szerint a III.r. a IV.r. vádlott jelenlétében vette a IX.r. vádlottat az áleladó szerepének betöltésére. A IX.r. vádlott gyanúsítotti előadása szerint L. és A. folyamatosan kioktatták, elvitték a telekhez is, amit a vevőnek meg kellett mutatnia (nyomozati iratok 643. oldal) a IV.r. vádlott tehát tudott arról, hogy milyen ingatlanügyletből származó pénz biztosításában működik közre, amikor társait gépkocsijával az egyes helyszínekre szállította.

Az V.r. vádlott a II.r. vádlott ismerőse volt, maga is elismerte, hogy tudta, Cs. ingatlannal foglalkozik. A Fővárosi Bíróság alappal vetette el azt a védekezését, hogy mintegy szívésségből szállította a II.r. vádlottat. Erre ugyanis több alkalommal került sor, V.r. vádlott erről a nyomozati vallomásában - nyomozati iratok 831. oldalán - és a tárgyaláson - 57. sorszámu jegyzőkönyv 15. oldalán - is úgy nyilatkozott, hogy tudott a befektetőről, a telket is megnézték. A II.r. és az V.r. vádlott egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy jó kapcsolatban álltak, V.r. vádlott szívésségre utaló védekezése is erre utal. Ebben az esetben viszont a II.r. vádlottnak semmi oka nem volt arra, hogy az V.r. vádlott bátorító magatartását

állítva, rá aaptalanul tegyen terhelő vallomást. Jogszerű ügylet esetében ilyen bátorításra, biztatásra nincs szükség, ennek igénye és megtétele akkor merül fel, ha mindketten tisztában vannak az ügylet csalárd voltaival. Ezen túlmenően a II.r. vádlott azt is határozottan állította, hogy amikor átvették a foglalt, az áleladók az V.r. vádlott autójában levették a parókájukat, mert melegük volt. (II.r. vallomása 57. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal.) Mindezekből következően a tényállás az V.r. vádlottra vonatkozó része megalapozott.

A III.r. vádlott és a IV.r. vádlott egyaránt tudtak az áleladók közreműködésével zajló ingatlan eladásról. Közös szervezték és biztosították először a foglalt, majd a banki pénzfelvétel zavartalan lebonyolítását, mert mindannyian tudták, a tulajdonosok nagy pénzzel fognak kijönni a bankból. A III.r. vádlott későbbi vallomása szerint - nyomozati iratok 999. oldal - úgy beszélték meg, hogy II.r. és az V.r. vádlottak megvárják, amíg a két „játzóember” kijön a bankból, ők távolabb várnak, a IV. rendűt ő kérte, a VI.r. vádlottat pedig T. hozta.

Mindezeket túlmenően megállapítható, hogy a második tényállási pontnál, amikor pénzmozgás volt, a II-III., IV., V. és VI.r. vádlottak komoly szervezést igénylő módon, több autóban, különböző felállásban a helyszínen tartózkodtak az ügylet sikeres befejezésének biztosítása érdekében. Jogszerű adásvétel esetében a megbeszélte ingatlanszerzői jutalék kifizetése ezt bizonyosan nem igényelné, annak legális módja merőben eltér a vádlottak magatartásától.

A VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Bíróság beismerésük szerint az egyéb bizonyítékokkal megerősítetten a tényállást megalapozottan megindokolta.

Az ítéltábla rámutat arra is, hogy az I.r., a IV.r. és az V.r. vádlottak védői lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadták. Erre azonban a másodfokon kiegészített megalapozott tényállás esetében nincs perjogi lehetőség.

Nem talált az ítéltábla olyan okot sem, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, ezért az I. vádlott védőjének erre vonatkozó indítványa nem bizonyult alaposnak.

A VII.r. vádlott esetében a Fővárosi Ítéltábla osztotta a védő álláspontját, amely szerint e vádlott tekintetében a tényállás megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítélete 48. oldal 2. bekezdésétől kezdődően a 49. oldal első bekezdésével bezárólag értékeli a személyével összefüggő bizonyítékokat. A Fővárosi Bíróság rögzíti, a VII.r. vádlott egyértelműen tagadta, hogy a bűncselekményről tudott volna és rá nézve egyetlen vádlott sem tett terhelő előadást. Bűnösségét az ellene folyó másik eljárás, Jáger Lászlóval fennállt korábbi kapcsolata és dr. Gy. M. ügyvéd részére 3. sz. tanú személyazonosságát megerősítő közlése alapján, ténybeli következtetés útján állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján is téves következtetésre jutott, mert az alapvetően sérti az ártatlanság vélelmét, hiányos tényeken alapszik és figyelmen kívül hagyja a ténybeli következtetés bizonyító erejének szigorú követelményét. Helytálló ténybeli következtetésről ugyanis csak abban az esetben lehet szó, ha a körülmények minden más lehetőséget kizárnak. Az adott esetben ez a követelmény nem valósult meg már az elsőfokú bíróság előtti eljárásban sem.

Miután a téves ténybeli következtetés helyesbítése nem jelenti a felülmérlegelés tilalmát, az ítéltábla az előző okból megalapozatlan tényállást helyesbítette, illetve az időközben befejeződött eljárás adataival kiegészítette. Az ily módon helyesbített tényállás lényege szerint a III.r. vádlott korábbi ügyfélként vette fel a kapcsolatot VII.r. vádlottal, őt a 3. sz. tanúnak bemutatott a X.r. vádlott jogi képviselőjére felkérték, hamis okiratokkal megtévesztették a személyazonosság valódisága tekintetében. A VII.r. vádlott a csalás bűncselekményéről nem tudott, őt felhasználták, hogy a másik ügyvéd előtt X.r. vádlott szerepe hihetőbb legyen.

A VII.r. vádlott ellen a másik eljárás jogerős felmentésével fejeződött be. Továbbá dr. Gy. M. nem az ügylet előtt, vagy közben érdeklődött az eladó személyéről, hanem mintegy négy hónappal később, ekkor a VII.r. vádlott csak azt mondta, amit a III.r. vádlottól hallott, aki egyébként őt eszközül felhasználta.

Ezekből a tényekből pedig egyértelműen csak az a következtetés vonható le, miszerint a VII.r. vádlott nem tudott arról, hogy bűncselekmény elkövetésébe vonják be, az elkövetőket semmilyen módon nem segítette, magatartásával nem követett el bűncselekményt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésével és helyesbítésével, illetve az indokolás részbeni kiegészítésével az ítéltábla a tényállást már minden tekintetben megalapozottnak találta, ekként irányadónak tekintette.

A Fővárosi Bíróság ítélete jogi indokolásában a VII.r. vádlott kivételével okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Cselekményeik jogi minősítése és a vonatkozó jogi indoklás azonban egyes részeiben helyesbítést igényelt.

Elsődlegesen az irányadó tényállás szerint a VII.r. vádlott bűnös részvételére vont jogkövetkeztetéseket mellőzte az ítéltábla az indokolás 49. oldal utolsó előtti, az 50. oldal első, az 51. oldal 4. illetve az 52. oldal 4. bekezdéséből.

A Fővárosi Bíróság a vagyon elleni bűncselekmények jogi minősítését lényegében a váddal egyezően állapította meg. Befejezett csalásként a Trencsényi utcai ingatlanra, csalás kísérleteként az Irtás utcai ingatlanra vonatkozó adásvételeket értékelte. Emellett külön sikkasztás bűncselekményeként róta fel a 1. sz. tanútól átvett, zsebbe kért 12 millió Ft, illetve a II.r. vádlott részére adott 4 millió Ft jutalék összegeit.

A Fővárosi Ítéltábla a vagyon elleni bűncselekmények ilyen módon történt minősítésével nem értett egyet, mert az nem felel meg a több csalárd ingatlan

adásvétele kapcsolódásának, azok valódi céljának és a közbenső magatartások helyes jogi értékelésének.

Ennek előrebocsátása után az ítéltábla különös jelentőséget tulajdonított annak, hogy az események logikája nem hagyható figyelmen kívül.

Az adott ügyben az I.r. vádlott un. lepapírozott ingatlanok adásvételét azért határozta el, mert terve sikeres végrehajtásának eredményeként saját nevére maga akart ingatlant szerezni.

Ennek érdekében a kft. finn ügyvezetőjétől a Trencsényi utcai ingatlan megvásárlására úgy kérte a vételár átutalását, hogy tudta, nem a valódi tulajdonos lép fel eladóként. Nem arról volt tehát szó, hogy a jogszerű céllal rábízott tőkével sajátjaként rendelkezett, hanem eleve csalárd úton eszközölte ki a vételár rendelkezésre bocsátását.

A Trencsényi utcai ingatlan 3 H Kft. általi tulajdonszerzése csak az első lépcsőfoka volt az eseményeknek, hiszen annak eladását tervezték, hogy ilyen úton az I.r. vádlott az Irtás utcai ingatlant saját részére meg tudja vásárolni. 1. sz. tanú vevő a korábban csalárd módon megvásárolt ingatlan továbbeladása folytán fizetett a 3 H Kft. nevében szerződő az I.r. vádlott kezéhez a szerződésben írt 55 millió Ft-on felül 12 millió Ft-ot. Ez a 12 millió Ft nem tekinthető az egész szerződés érvénytelensége miatt a legális vételár részének, mint amely összeggel a kft. károsodott, mert azzal az I.r. vádlott sajátjaként rendelkezett. Valójában a 3 H Invest Kft. finn tulajdonosa a Trencsényi utcai ingatlan vételárára 40 millió Ft felvételét engedélyezte, majd annak eladásakor az I.r. vádlott 31 millió Ft-ot, 1. sz. tanú vevő pedig 16 millió Ft-ot utalt a kft. számlájára. Így a megtévesztéssel a Kft-től megszerzett 40 millió Ft összeg helyett 47 millió Ft került vissza a Kft-hez. A 3 H Kft. finn tulajdonosának első megtévesztésére azért volt szükség, hogy az ügyletekben szereplők részvételi hasznát fedezni lehessen, majd 1. sz. tanúnak eladással a 3 H Kft-től jogtalanul kicsalt összeg is visszafizetésre kerüljön. Végül soron az I.r. vádlott minden anyagi befektetés nélkül jutott volna az Irtás utcai ingatlan tulajdonába, ha annak valódi tulajdonosai, illetve a rendőrség az eseményeket nem szakítja meg.

Az előzőekre figyelemmel az ítéltábla az I.r. vádlottnak a II.r. vádlott részére juttatott 4 millió Ft jutalékot és az 1. sz. tanútól szerződésen kívül átvett 12 millió Ft-ot nem a 3 H Kft-től rábízott, ezáltal elsikkasztott összegeknek, hanem a csalás részeként a haszon érvényesítésének tekintette. Így módon az ítéltábla a folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetnének külön történt megállapítására nem látott alapot, azt az I. és II.r. vádlott esetében is a terhükre rótt csalás büntetnének keretében értékelte.

Szükséges arra is felhívni a figyelmet, hogy ingatlan adásvétele esetében a jogtalan haszonszerzési célzat az ingatlanhoz kapcsolódik, a tévedésbe ejtett passzív alanynak a bejegyzést eszközölő Földhivatalt kell tekinteni, a kárt szenvedő (sértett) pedig az ingatlan eredeti tulajdonosa.

Az így megszerzett ingatlan továbbértékesítése esetén a megtévesztett és kárt szenvedő, jóhiszeműen szerződő fél sérelmére elkövetett csalás - amennyiben az ingatlan értékén túl további haszonnal nem jár -, úgy halmazati felrovására nincs lehetőség, hiszen ekkor a bűncselekménnyel (csalással) megszerzett dologból származó előny biztosításáról van szó, amely büntetlen utócselekmény. A hivatkozott 1/2005. BPJE. határozat értelmében tehát a 3 H Invest Kft, és 1. sz. tanú ugyan megtévesztés áldozatai, de eljárásjogi szempontból nem ők a csalás sértettjei, hanem az ingatlanok valódi tulajdonosai. Ugyanakkor ez értelemszerűen azt is jelenti, hogy polgári jogi igény előterjesztésére nem jogosultak, azonban polgári perben kötelmi jogi igényük érvényesíthető.

Mindezekre figyelemmel az I.r. vádlott terhére rótt 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettét - melyből 1 rb. kísérlet (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pontok és (7) bekezdés b./ pont), valamint 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettét (Btk.317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont és (6) bekezdés b./ pont) egységesen 2 rb. tástettesként elkövetett csalás büntettének, melyből 1 rb. kísérlet értékelte változatlan anyagi jogi szabály mellett,

A IV.r., az V.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények minősítése és elkövetői minőségük megállapítása törvényes.

Az egyes vádlottak terhére szóló közokirat-hamisítás büntettei körében a jogi indokolás helyesen hívja fel és értelmezi a Btk.274.§ (1) bekezdés a./, b./ és c./ pontjai szerinti elkövetési magatartások mibenlétét.

Téves ellenben az a megfogalmazása az 52. oldal 4. bekezdésében, miszerint a hamis szerződések „elkészítésében (...) a VI.r. vádlott kivételével valamennyi vádlott közreműködött”. Ehelyett azt állapítja meg, hogy szükségszerűen tudomással bírtak a hamis közokiratok létéről és ahhoz kapcsolódóan különböző elkövetési magatartásokat tanúsítottak.

Az adásvételi szerződések aláírói tudottan a földhivatali bejegyzésre szánták a hamis közokiratok tartalmának felhasználását, ennél fogva az I.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak társtettesként a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint minősülő - az I.r. vádlott esetében 2 rb - közokirat-hamisítás büntettét követték el.

A IV.r. és az V.r. vádlottak a szerződés aláírására szállították a 2 áleladót, ezzel segítséget nyújtottak a hamis adásvételi szerződések elkészítéséhez. Bűnösségük bűnsegédként történt megállapítása ugyancsak a fenti minősítés mellett helytálló.

Az I., IV., V., VIII. és IX. r. vádlottaknak a 2. tényállási ponthoz kapcsolódó és a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont szerint minősülő közokirat-hamisítások kísérleti szakban rekedtek, mert a tulajdonjog fenntartással történt adásvétel csak széljegyre került a Földhivatali eljárásban, a tulajdonjog változásának bejegyzésére nem került sor.

A tényállás 2. pontjában írt 6 db hamis közokirat elkészítésénél a VIII. és IX. r. vádlottak 1-1 személyi igazolványhoz saját parókás fényképüket bocsátották

rendelkezésre, ezért 1-1 rb., a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének bűnsegédei.

Itt utal az ítéltábla az 1/2000. Büntető jogegységi határozatra, amely szerint a közokirat-hamisításnak a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontját egyaránt kimerítő magatartás természetes egységet alkot, ebben az esetben a cselekményt az a./ pont szerint kell minősíteni.

A X.r. vádlott 2 hamisított közokirat-felhasználásával igazolta a személyazonosságát, amelyet a Fővárosi Bíróság helyesen minősített 2 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntettének.

Az irányadó tényállás szerint 2006. február 15. napján a a IV.r. vádlott vezette autóban adta át a III.r. vádlott a 6 hamis közokiratot a VIII. és IX.r. vádlottaknak, így szállította valamennyiüket az ügyvédi irodához, tehát a hamis okmányok felhasználásához segítséget nyújtott.

Ugyanakkor korábban a párka ötlete is részben tőle származott, arra ő biztosított pénzt, ezáltal a két személyi igazolvány meghamisításához ilyen módon hozzájárult. Figyelemmel az előzőleg idézett 1/2000. számú Büntető jogegységi határozatra, így a 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetéből 2 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint, 4 rb. a b./ pontja szerint minősül.

A VII.r. vádlott esetében a Fővárosi Bíróság téves ténybeli következtetés útján megalapozatlan tényállást állapított meg és abból téves következtetést vont a bűnösségére.

A Fővárosi Ítéltábla a téves ténybeli következtetést megváltoztatta, mert az annak alapjául szolgáló kiinduló tételeket mindhárom figyelembe vett kérdésben elfogadhatatlannak találta. Az ítéltábla a tényállást ennek megfelelően módosította és az indokolás korábbi részeiben ennek okait is kifejtette. A védő logikus részletes érvelésével egyetértve az adott ügyben semmi olyan körülmény nem merült fel, amely felvetné, hogy a VII.r. vádlott a csalás és közokirat-hamisítás bűncselekményeinél általa tudottan és szándékoltan közreműködött volna.

Az irányadó tényállás szerint őt az egyik korábbi ügyfele mintegy felhasználta, semmi oka nem volt arra, hogy az eladóként szereplő és személyi okmányokkal rendelkező eladó személyazonosságában kételkedjen, a hónapokkal későbbi felvilágosítás jóhiszeműsége sem vonható kétségbe.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a VII.r. vádlottat az ellene a Btk.318.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntette és a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjában meghatározott bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt ellene emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a./ pontja szerint bűncselekmény hiányában felmentette.

A másodfokú eljárásban is bűnösnek talált vádlottakkal szemben a Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen vette számba, emellett azonban a kiegészítésük és némi helyesbítés is indokolt volt.

A Fővárosi Bíróság az I.r. vádlott esetében a részbeni folytatólágosságot a terhére rótt sikkasztás büntetése figyelemmel írta a terhére. Az ítélet tábla e tekintetben a minősítést megváltoztatta és a vagyon elleni cselekményeket egységesen csalásként értékelte, ahol a folytatólágosság már nem merült fel, ezért annak a súlyosító hatását is mellőzni kellett.

Az ítélet tábla további súlyosító körülményként vette figyelembe a IV.r. és a X.r. vádlottak korábbi büntettségét.

Az I.r. vádlott tekintetében nyomatékos súlyosító körülmény a 1. sz. tanú részére történt továbbértékesítéssel megvalósult büntetlen utócselekmény.

A tényállás 1. pontjánál 3. sz. sértett kárának megtérülése az I.r. vádlott esetében enyhítő körülmény, jóllehet csekély súllyal, mert arra polgári per eredményeként került sor.

A büntetések mértékének felülbírálatát a büntetés kiszabási körülmények módosulása és erre is figyelemmel a vádlottak közötti belső arányosság tette szükségessé.

A cselekmények elkövetése óta több mint 6 év eltelt. Ebben ugyan egyes vádlottak magatartása is közrejátszott, de az eljárás ilyen jelentős elhúzóadását ez nem indokolta. Ugyanakkor a tényállásban felrótt bűncselekmények tárgyi súlya jelentős. A hasonlóan szervezett csalási cselekmények ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonosai szinte védtelenek, ahogyan az 3. sz. sértett esetében is történt.

Ilyen cselekményeknél a felsorolt bűnösségi körülmények mellett nem jöhet szóba a kiszabandó szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, amint azt valamennyi védő előterjesztette.

Az I.r. vádlott kiemelkedő szerepet játszott a cselekmények megtervezésében és lebonyolításában is, esetében nyomatékos enyhítő körülmény sem merült fel. Szabadságvesztésének 6 év börtönbüntetésben megállapított tartama helyes, büntetése inkább méltányos, mintsem eltúlzott lenne.

Ugyanakkor az ítélet tábla a Fellebbviteli Főügyészség indítványára a IV.r., az V.r. és a VIII.r. vádlottak szabadságvesztés büntetéseinek súlyosítására sem látott indokot. A súlyosítást célzó ügyészi indítványt az ítélet tábla annyiban osztotta, hogy a V.r. vádlott börtönbüntetésének felfüggesztését nem látta elfogadhatónak, amint azt az előzőekben jelezte.

Az V.r. vádlott esetében tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor a különösen kedvező személyi körülményekre hivatkozással a kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Az ukrán állampolgár vádlott

magyarországi büntetlen előélete nem elegendő a különös méltánylást érdemlő körülmény alapjaként. Ezzel szemben az irányadó tényállás szerint komoly biztató, segítő szerepet játszott a II.r. vádlott közreműködéséhez. Mindezek alapján az ítélőtábla a börtönbüntetésének felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Emellett társaihoz hasonlóan, arányos időtartamban a Btk.62.§ (1) bekezdés alapján közügyektől eltiltás mellékbüntetést is kiszabott vele szemben. Az általa előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapul.

Az ítélőtábla a IV.r., a VIII.r. és a IX.r. vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések mértékét törvényesnek, arányosnak találta, azok megváltoztatására nem látott alapot.

A X.r. vádlott esetében az alkalmazott joghátrány némileg eltúlzott a hasonló szerepet játszó VIII.r. és IX. vádlottakhoz viszonyítottnak. Az ítélőtábla ezért a X.r. vádlott börtönbüntetését és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 2-2 évre enyhítette. E vádlott előzetes fogvatartásának kezdő időpontjában elírás történt, azt az ítélőtábla a Be.261.§ (1) bekezdése alapján kijavította.

A másodfokú eljárás idejére egyes vádlottak személyi adataiban változás következett be, ezeket az ítélőtábla az irataik alapján rögzítette.

A Fővárosi Bíróság elmulasztott rendelkezni a 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft. jogi képviselője útján benyújtott polgári jogi igényéről, ezért ezt az ítélőtábla pótolta. Miután a kft. a korábban kifejtettek szerint nem tekinthető a bűncselekmény sértettjének, így kártérítési igénye sem bírálható el polgári jogi igényként a büntetőeljárás keretében. Erre figyelemmel az ítélőtábla a bejelentett igényt a Be.335.§ (1) bekezdése szerint egyéb törvényes útra utasította.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a VII.r. vádlott terhére rótt összeget - felmentése okán - a Be.339.§ (1) bekezdése értelmében az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet előzőek szerinti megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítélőtábla a Be.381.§ (1) bekezdése értelmében döntött.

Az ítélet ellen a VII. r. vádlott tekintetében a Be.386.§ (1) bekezdés c./ pontja és (3) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek, míg a többi vádlott esetében további perorvoslatnak nincs helye.

Budapest, 2012. év június hó 28. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
tanács elnöke

Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk. a
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.16/2008/100. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.318/2010/82. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a IV.r., az V.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak tekintetében 2012. június 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év június hó 28. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.239/2012/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. február hó 14. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év június hó 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletét **a II.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.**

A II.r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekményeket egységesen felbujtóként elkövetett csalás bűntettének (Btk. 318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a.) és c.) pont, (7) bekezdés b.) pont),

és bűnsegédként elkövetett csalás bűntette kísérletének (Btk. 318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a.) és c.) pont, (7) bekezdés b.) pont) minősíti.

A közbizalom elleni cselekmények vonatkozásában a rendbeliségre utalást mellőzi.

A vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetés mértékét 4 (négy) év börtönbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. június 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét - 2 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés a./ c./, (7) bekezdés b./ pont), 2 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk.317.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

a II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. felbujtóként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1)(2) bekezdés a.)és c.) pont (7) bekezdés b.)pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk. 318.§ (1)(2) a.)és c.) pont (7) b.) pont), 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) c.)pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk. 274.§ (1) c.) pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317.§ (1)(5) b.) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III.r. vádlott bűnösségét 2 rb. felbujtóként elkövetett csalás bűntettében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 318.§ (1)(2) bekezdés a.) és c.) pont 7.) bekezdés b.) pont), 2 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 274.§ (1) bekezdés c.) pont) és 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) bekezdés a.) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 5 év 8 hónap börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az V.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

A VII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 4 év ügyvédi foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte.

A VIII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IX.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A X.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) és 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Döntött a bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnjelekről. 1. sz. magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Határozott továbbá az I.r. vádlottal szemben a zár alá vétel feloldása körében és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen

az ügyész a III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r. és a VIII.r vádlottak terhére büntetésük súlyosításáért, az V.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért, továbbá a VI.r. vádlott részbeni felmentése miatt, bűnösségének a közokirat-hamisítás büntetében való megállapításáért is,

Az I.r. vádlott és védője felmentésért,

A II.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhítésért,

A III.r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért,

A IV.r. vádlott és védője felmentésért,

Az V.r. vádlott védője 3 napon belül elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért,

A VI.r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt és felmentésért,

A VII.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt,

A VIII.r. vádlott és védője enyhítésért,

A IX.r. vádlott védője az ok megjelölése nélkül,

A X.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A másodfokú eljárás tartama alatt VI.r. vádlott elhalálozott, a Fővárosi Ítéltábla a 2012. május 17. napján meghozott 2.Bf.318/2010/72. sorszámú végzésével a VI.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítéletet a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések kivételével hatályon kívül helyezte és az ellene indult büntetőeljárást megszüntette. Egyben megállapította, hogy az őt érintően felmerült 59.360 Ft bűnügyi költséget az állam viseli. 2012. június hó 28. napján kihirdetett 2.Bf. 318/2010/82. számú ítéletével a távollévő az I.r., a IV.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r. vádlott vonatkozásában az eljárást befejezte, míg a II.r. és a III.r. vádlott ügyét elkülönítette. Az ítéletet - a II.r. és a III.r. vádlott kivételével - valamennyi vádlott vonatkozásában megváltoztatta, a távollévő az I.r. vádlott tekintetében a 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettét, melyből 1 rb. kísérlet (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettét (Btk.317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) egységesen 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetteként - egy esetben kísérletként - (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) értékelte, a IV.r. vádlott terhére rótt 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetténél (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) a cselekmények közül 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének minősítését nem érintve 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint értékelte, megállapította, hogy a VIII.r. és a távollévő a IX.r. vádlottnál 1-1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletének (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) megnevezése helyesen társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének kísérlete. A halmazati büntetés mértékét a X.r. vádlottal szemben 2

(kettő) év börtönbüntetésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhítette, az V.r. vádlott börtönbüntetése végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyben mellékbüntetésként 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítélte, a kiszabott szabadságvesztésbe az általa 2006. március 1. napjától március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, a VII.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) miatt emelt vád alól felmentette, a X. vádlott előzetes fogvatartásának kezdő időpontját helyesen 2008. július 11. napjában jelölte meg, megállapította, hogy az I.r. vádlott tartózkodási helyeként megjelölt lakcíme megszűnt, a IV.r. vádlott lakóhelye megjelölve, a VIII.r. vádlott névviselése a változott, lakcíme megjelölve. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban a vádlottak terhére megállapított bűnügyi költségből a VII.r. vádlott esetében a 26.840 (Huszonhatezer-nyolcszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam visel.

A 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft. magánfelet polgári jogi igényével egyéb törvényes útra utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a IV.r., az V.r., dr. a VII.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta. A másodfokú eljárásban felmerült összesen 138.690,- (százharmincnyolcezer-hatszázkilencven) forint bűnügyi költségből az V.r. vádlott 52.480,- (ötvenkettőezer-négyszáznyolcvan) forint, a IX.r. vádlott 47.560,- (negyvenhétézer-ötszázhatvan) forint megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész a VII.r. vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be, mely fellebbezés utóbb visszavonásra került, az ítélet valamennyi fentebb írt vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

A II.r. vádlott védője írásban is megindokolta a tényállás részben téves megállapítása miatt, a sikkasztás büntette miatt emelt vád alóli felmentés érdekében bejelentett fellebbezést, másodlagosan a büntetés enyhítését is kérte. Támadta azt az ítéleti megállapítást, miszerint a X.r. vádlottól az ő 150 ezer Ft-os közreműködői díján és az ügyvéd 50 ezer Ft munkadíján felül a fennmaradt összeg a II.r. vádlotthoz került és ezen osztozott a III.r. vádlottal. Valójában ugyanis a II.r. vádlott számla ellenében I.r. vádlottól kapta meg a 4 millió Ft közvetítői jutalékot, amelyről a finn többségi tulajdonos is tudott. A II.r. vádlott tehát sikkasztáshoz nem nyújtott segítséget I.r. vádlottnak. Itt tényleges munkavégzés történt, egyszer kapott 4 millió Ft-ot, kétszeres kifizetés nem történt. A tényállás helyesbítésével bizonyítékok hiányában a bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentést kért. Tévesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy a II.r. vádlott vette rá 6. sz. tanút az eladó szerepének eljátszására, ez a III.r. vádlotthoz kötődik, ahogyan az a III.r. vádlottnak az ítélet 27. oldal utolsó előtti bekezdésében hivatkozott vallomásaiban szerepel. Ebből következően a II.r. vádlott elkövetői minőségét nem felbujtóként, hanem bűnsegédként indítványozta megállapítani.

A 2. tényállási pontnál a szerződéskötés évének elírását kérte helyesbíteni. A vádlottak helyszíni elfogásánál a fellebbviteli főügyészségi indítvány szerint felhívta a figyelmet a II.r. vádlott tevékeny közreműködésére, ennyiben szükségesnek ítélte a tényállás módosítását. Rögzíteni kérte azt is, hogy a II.r. vádlott a neki átadott 1,5 millió Ft felét az V.r. vádlottnak adta át. A büntetés kiszabása körében védenec

tényfeltáró beismerésére, a hatóságot segítő magatartására, bűnsegédi szerepére utalt. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni továbbá, hogy önhibájából nincs állandó munkahelye, egyedül neveli 9 éves gyermekét, büntetlen előéletű volt. Indítványozta a kétszeres enyhítés lehetőségének igénybevételével a szabadságvesztés 2 évre történő enyhítését és egyben annak felfüggesztését. Ennek elvetése esetére a büntetés 3 évre csökkentését kérte azzal, hogy a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.724/2010/1. számú átiratában észrevételezte, miszerint egyes perrendi szabályok sérültek, de a tényállás is részben megalapozatlan, mert felderítetlen, hiányos és iratellenes.

Az eljárási szabályok sérelme körében kifogásolta, hogy Bobai István igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő meghallgatásánál a figyelmeztetés nem felelt meg a hatályos szabálynak, ez az eljárási szabálysértés azonban a másodfokú eljárásban felveendő bizonyítás útján kiküszöbölhető. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a bizonyítékok körébe vonni és elbírálni dr. Gy. M. ügyvéd -a 3 H Invest Kft. jogi képviselője - által előterjesztett 45.400.000 forint összegű polgári jogi igényt, ezzel megsértette a Be. azon rendelkezését, hogy az ítélet történeti tényállásában megjelölt összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben kell elbírálni. Megsértette az elsőfokú bíróság a Be. 335.§ (1) bekezdés rendelkezését is, amikor 1. sz. magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította, mert elutasításának lett volna helye.

Az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében az okiratokra tett megállapítás az ügyészi indítvány szerint azzal egészítendő ki, hogy a lakcímkártyák teljes hamisítványok, míg a többi 4 db. okirat hamisítvány. (A hamis okmányok előállítása általános papírra színes nyomtatóval történt, a hamisított személyi igazolványok, adóigazolványok csak a kitöltés kivitelezésében térnek el a hatóság által kiadott igazolványtól. (igazságügyi okmányszakértő véleménye alapján)

A II.r. vádlott vallomása és a rendőri jelentés alapján a tények között az állapítható meg, hogy nem az elfogott vádlottak közlése, hanem a II.r. vádlott tevékeny közreműködése vezetett a III., IV. és VI.r. rendű vádlottak elfogásához.

A bíróság az 1. vádpontban többek között az ítélet 14. oldal 3. bekezdésében azt állapította meg, hogy a 4 millió forintos megbízási díjról szóló számla összegéből I.r. vádlott csak 2 millió forintot fizetett ki II.r. vádlottnak, a fennmaradó 2 millió forintot pedig saját céljaira fordította. Ezzel kapcsolatban a bizonyítékok értékelése során a 44. oldal 4. bekezdésében arra hivatkozott, hogy a II.r. vádlott állítását a megbízási díj így módon történő kifizetésére a 3 H Invest kft. bankszámla kimutatásai is alátámasztják, mert eszerint a kifizetéskor I.r. vádlott nem rendelkezett ekkora összeggel, figyelemmel az egyéb, telek vételárra vonatkozó kifizetésekre is. 4. sz. tanú tanúvallomását összevetve a banki kimutatások adataival az ítélet indokolásával ellentétben helyesen az a következtetés vonható le, hogy a megbízási díj teljes összegének kifizetésére lehetett fedezete I.r. vádlottnak.

A Fellebbviteli Főügyészség tárgyalás tartását indítványozta, amelyen a 3 H Invest Kft. polgári jogi igényének és Bobai István igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményének felolvasását tartotta szükségesnek.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla a II.r és a III.r. vádlottak utolsó szó jogán tett nyilatkozata után - a következő tárgyalási határnapon meg nem jelenésük miatt - ügyüket véglegesen elkülönítette, a korábbi tárgyaláson lefolytatott bizonyítás anyagát - figyelemmel arra, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában az ügyet ismételtlen ideiglenesen el kellett különíteni meg nem jelenése miatt - a II.r. vádlottal szemben egyrészt a tárgyalási időköz eltelte, másrészt a tanács összetételében bekövetkezett változás miatt - ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette.

A II.r. vádlott védője korábbi perbeszédében az ügyészség által felvetett helyesbítésekkel a tényállást megalapozottnak találta. A fennálló érdekellentéteket természetesnek ítélte, amely az egyes vádlottak érdekéből adódik. Utalt védence teljes őszinte beismerésére, megbánására. A minősítés körében felbujtás helyett a bűnsegédi közreműködés elfogadását, a büntetés enyhítését és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

2013. január hó 14. napján a korábbi perbeszédében foglaltakat maradéktalanul fenntartotta, azt kiegészítette azzal, hogy az ítélet megalapozatlan tényállása az iratok tartalma alapján kiegészíthető, pontosítható. A személyi részben tévesen szerepel, hogy a II.r. vádlottat a vádban írt cselekmény elkövetése előtt ítélték felfüggesztett szabadságvesztésre, az 2007-ben, jelen cselekmény után történt. Az ítélet történeti tényállása II.r. vádlott beismerő, másokat is terhelő nyilatkozatain alapul. A Trencsén utcai ingatlannal kapcsolatos pénzösszeg tekintetében a II.r. vádlott Sz. Sz.-tól egyetlen alkalommal sem kapott pénzt, az ő munkadíját, jutalékát az I.r. vádlott fizette ki részére. Ez az a 4.000.000 forint, amelyről számlát állított ki, eseti megbízási szerződés alapján járt el mint vállalkozó, az összeget az APEH felé bevallotta, ez az összeg valós bevétele volt, bűncselekmény elkövetése fel sem vetődhet. A II.r. vádlott bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette vádja alóli felmentését indítványozta.

Kérte mellőzni az ítéleti tényállásból, hogy a II.r. vádlott vette rá Sz. Sz.-t az ál-eladó szerepének eljátszására. Ezt beismerő vallomásában sem állította, a II.r. vádlott nem oktatta ki Sz. Sz.-t, ezt a III.r. vádlott is megerősítette. A II.r. vádlott e bűncselekményben csak bűnsegédként vett részt. Sz. Sz. azon vallomását, hogy a II.r. vádlott jelen volt az ügyvédi irodában a szerződéskötéskor, valamennyi jelenlévő egyértelműen cáfolta. A büntetés kiszabásánál kérte értékelni, hogy a II.r. vádlott a két bűncselekményből összesen 2.750.000 forintot kapott. A károk a törvényi alsó határhoz közeli, részben megtérültek. A beismerés nyomatéka nagy, mindkét cselekményben bűnsegédi bűnrészes, egyik cselekmény kísérleti szakban rekedt, egyedül neveli 10 éves kiskorú gyermekét. A 7 éves időmúlás, a megromlott egészségi állapot, a megbánás mint enyhítő körülmények büntetésének jelentős enyhítését indokolják, figyelemmel kell lenni a belső arányosság követelményére is.

A másodfokú tárgyaláson a Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a felvett bizonyítással a perrendi szabálysértéseket kiküszöbölte. Álláspontja szerint az átiratban írt megalapozatlansági hibák a tényállás pontosításával korrigálhatók, a helyesbített tényállás megalapozottá válik, így irányadónak kell tekinteni. A II. vádlott feltáró beismerő vallomást tett. A fellebbviteli főügyészség véleménye szerint a II.r. vádlott bűnösségére okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság, cselekménye minősítése törvényes. Az időmúlás enyhítő hatásának nem tulajdonított nagyobb jelentőséget, mert ahhoz a vádlott is hozzájárultak, a második cselekménynél pedig a kísérleti szakban rekedés csak a rendőrség közbelépésének köszönhető. Indítványozta a tényállás átirat szerinti kiegészítését, II.r. vádlott vonatkozásában az ítélet helybenhagyását.

Az utolsó szó jogán a II.r. vádlott a korábbi tárgyaláson az utolsó szó jogán elmondottakat fenntartotta, eszerint elismerte bűnösségét, nagyon sajnálta a részvételét. Hozzátette, hogy a számla alapján járó közvetítői díjjal ő rendelkezhet, abból bárkinek adhat, az nem bűncselekmény.

A védelmi fellebbezés a következők szerint bizonyult alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálta a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

Ennek során - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal, - több eljárási szabálysértést észlelt. Ezen túlmenően a tényállás részben megalapozatlan, hiányos, iratellenes és téves ténybeli következtetést is tartalmaz. Ezek a hibák és hiányosságok azonban sem külön-külön, sem összességükben nem vezettek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert azokat az ítéltábla a másodfokú eljárásban orvosolta. Ennek érdekében a Fővárosi Ítéltábla tárgyalást tűzött ki és azon a szükséges bizonyítási cselekményeket fogantatosította.

A felülbírálat során észlelt eljárási szabálysértések a következők voltak:

A nyomozás során Váradi László igazságügyi építési és ingatlan-értébecslési szakértő terjesztett elő véleményt a vádban szereplő ingatlanok értékére, majd a bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértőt is kirendelte 75. sorszámú végzésével, mert több vádlott kifogásolta a korábbi ingatlan-forgalmi véleményt. Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét írásban benyújtotta, majd őt a bíróság a 2010. április 7. napján tartott tárgyaláson meghallgatta. A 87. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a szakértőt a véleményének szóbeli előterjesztése előtt a szakértői esküre figyelmeztette és annak tisztázása is elmaradt, hogy a szakértőkkel szemben nem áll-e fenn kizáró ok. Ez a figyelmeztetés tehát részben hiányos, részben nem felel meg a hatályos perrendi előírásnak, amely 2009. október 1. napjától megváltozva a hamis szakvéleményadás következményeire való figyelmeztetést követeli meg. A bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét fogadta el, az a figyelmeztetés hibája miatt azonban bizonyítékként nem értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú tárgyaláson bizonyítás felvételével, a szakértők meghallgatásával küszöbölte ki az eljárási szabálysértést, melyet az előlről kezdett másodfokú eljárásban iratismertetéssel tett az eljárás anyagává.

A Fővárosi Ítéltábla további perrendi szabálysértést nem észlelt. A Fővárosi Bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során az eljárás résztvevőinek jogai nem sérültek, kérdezési, észrevételezési jogukat gyakorolhatták, indítványukat a bíróság elbírálta.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségét nagyrészt teljesítette. A megállapított tényállás azonban az ügyész és a védők által is kifogásolt több részletében hiányos, de nem felel meg minden tekintetben a felvett bizonyítás anyagának sem.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján tartott tárgyaláson felvett bizonyítás, továbbá a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével kiküszöbölte.

A másodfokú tárgyalásra idézte és a Be.110.§-ában írt figyelmeztetésüket követően meghallgatta az ügyben véleményt adó mindkét igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőt.

Váradi László és Bobay István szakértők egybehangzó nyilatkozata szerint a korábban véleményt adó Váradi László ingatlanforgalmi szakértő kevesebb összehasonlító adat birtokában volt, míg Bobay István ingatlanforgalmi szakértőnek később már nagyobb adathalmaz állt a rendelkezésére. A közöttük lévő értékbecslési különbség ebből adódott. Váradi László megismerve a Bobay István által felhasznált adatokat, egyetértett a véleményével is, ezáltal megszűnt a közöttük lévő ellentét, egyszersmind szabályos meghallgatásukkal a tényállás vonatkozó része és annak az ítélet 42-43. oldalán szereplő indokolása is megalapozottá vált.

Az ítélet tényállásának kiegészítése a személyi rész körében a következők szerint volt szükséges:

A II.r. vádlott a vádban írt cselekmények idején büntetlen előéletű volt, helyesbítendő a 10. oldal első bekezdésében, miszerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság a feltüntetett adatok alapján nem az elkövetés előtt, hanem nyilvánvalóan azt követően hozta meg ítéletét.

A történeti tényállás bevezető részében az ítélet 12. oldal 3. bekezdését követően rögzíti a másodfokú bíróság a következőket II. vádlottra vonatkozóan is:

1./ Az I.r. vádlott kifejezetten megkérte a II.r. vádlottat, hogy maradjon háttérben, mert attól tart, ha kiderül az ő közvetítői szerepe, akkor az ügyvéd

alaposabban utána néz az ingatlanoknak. Korábban ugyanis egy jogellenes adásvételben a II.r. vádlott szerepe is felmerült, amiért dr. Gy. M. ügyvéd felhívta az I.r. vádlott figyelmét, hogy a II.r. vádlott segítségét ne vegye igénybe. Az I.r. vádlott ennek tudatában elhallgatta az ügyvéd előtt a II.r. vádlott személyét és az előzetes megbeszéléseket. (A II.r. vádlott nyomozati vallomása 725. oldal, az I.r. vádlott, nyomozati iratok 1055. oldal.)

Az ítélet 13. oldal 2. bekezdését kirekeszti, mert az a későbbiekben helyesbítendő iratellenes megállapításon is alapuló téves ténybeli következtetés eredménye, ezen túlmenően hiányos. Kirekeszti továbbá a 3. bekezdést is, mert az 1./ pont I. bekezdésében részletezi a tényállás a X.r. vádlottnak az ügybe történt bevonását. Ehelyütt kiegészíti a tényállást a következőkkel:

- 2./ A III.r. vádlott évekkel korábban VII.r. vádlott ügyvéd ügyfele volt. Ezt az ismeretséget felhasználva kereste fel a III.r. vádlott a X.r. vádlottal együtt dr. a VII.r. vádlottat az ügyvédi irodájában. A III.r. vádlott ötlete volt, hogy 3. sz. tanú személyazonosságát az ügyvéd által stabilizálják, így hihetőbb, ha eladóként ügyvéddel megy a megbeszélésre. A VII.r. vádlottat a X.r. vádlott magát 3. sz. tanú kiadva bízta meg a jogi képviselettel, az ügylet háttéréről és szerepéről nem tájékoztatták, arról a VII.r. vádlott mástól sem értesült. (a III.r. vádlott gyanúsítottai vallomás, nyomozati iratok 993. oldal, 57. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. és 19. oldal.)

A tényállás 1./ pontjának kiegészítése:

- 3./ A 13. oldalon a 2. pont első mondatát követően rögzíti:

A X.r. vádlott a felkérést elvállalta, róla kisminkelve és parókában fénykép készült, majd ezzel a fényképpel a III.r. vádlott ismeretlen személlyel hamis személyi igazolványt készíttetett a tulajdoni lapon szereplő adatok alapján. A tulajdoni lapon 3. sz. tanú születési éve szerepelt csupán 1969. évként, a hónap és nap a valóságos május 23. napja helyett május 4. napjaként, személyi száma 0717 helyett 3186 számú végződéssel, adóazonosító jele pedig ugyancsak a ténylegestől eltérően került az igazolványokba. Amikor a X.r. vádlott a III.r. vádlottal megjelent a VII.r. vádlott ügyvédi irodájában és őt a jogi képviseletre felkérték, a hamis személyi igazolványt és szintén hamis adókérdőívét átadták dr. a VII.r. vádlott részére, aki azokat lemásolta. (a X. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 21. oldal, a III.r. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal, adásvételi szerződés, nyomozati iratok 67. oldal, tulajdoni lap, nyomozati iratok 61. oldal, 3. sz. tanú tanúvallomása, 151-2297/2006. számú nyomozati iratok 447. oldal.)

A tényállás 1. pontjának zárásaként az ítélet 14. oldal 4. bekezdését követően az alábbi kiegészítés indokolt:

3. sz. sértett részére a Földhivatal a tulajdonos változásról szóló határozatot nem kézbesítette. 2006. március 9-én szerzett tudomást a történetekről, amely

napon ismeretlen tettes ellen büntető feljelentést tett, illetve a földhivatali bejegyzés törlése iránt polgári pert indított a 3 H Invest Ingatlan Befektető és Kereskedelmi Kft. alperes ellen. A perben a Fővárosi Bíróság a 2007. február 1. napján jogerős PP.V.17/21246/2006/15. számú ítéletével megállapította az adásvételi szerződés érvénytelenségét, elrendelte az alperes tulajdonjogának törlését, egyben a felperes 3. sz. tanú tulajdonjogának bejegyzését. A jogerős ítélettel az eredeti állapot helyreállt, ezáltal 3. sz. sértett kára teljes egészében megtérült. (Nyomozati iratok 51. oldal, feljelentés, polgári perben hozott ítélet kiadmánya, másodfokú iratok 45. sorszám alatt.)

A tényállás 2. pontjánál a következő kiegészítések és helyesbítések indokoltak:

4./ A 2. pont első bekezdésében több helyen az I.r. vádlott nem II.r., hanem helyesen I.r. vádlott.

5./ Az ítélet 14. oldal utolsó bekezdéséhez:

A 2006. február 10-én elkészített adásvételi szerződésbe foglalt 55 millió Ft vételár ütemezését úgy határozták meg, hogy ezen a napon 4 millió Ft, majd 2006. február 18-ig további 4 millió Ft előleg átadására kerül sor, a fennmaradó 47 millió Ft-ot pedig 2006. március 1. napján kell a vevőnek megfizetnie. A második 4 millió Ft-ot az előzővel azonosan készpénzben 2006. február 14-én 1. sz. tanú kiegyenlítette, erről dr. Gy. M. ügyvéd irodájában az adásvételi szerződés 1. számú kiegészítés megnevezésű okirat készült. (Nyomozati iratok 179. és 181. szám.)

6./ A Trencsényi utcai ingatlan hátralékának kifizetését az ítélet 16. oldal 3. bekezdése tartalmazza, amely kiegészítendő azzal, hogy az I.r. vádlott a 1. sz. tanútól készpénzben átvett 43 millió Ft-ból 31 millió Ft-ot ezen a napon a 3 H Invest Kft CIB Banknál vezetett számlájára befizetett. Így az I.r. vádlotthoz a korábban átvett 4+4 millió Ft előleg és a 2006. március 1. napján kifizetett hátralékból megtartott 12 millió Ft, összesen 20 millió Ft került. 1. sz. tanú vevőként ragaszkodott ahhoz, hogy írásbafoglalást nyerjen a teljes, 67 millió Ft vételárat tartalmazó okirat is, amely kérésére 2006. március 1. napi dátummal elkészült és az ügyvédi irodában maradt az adásvételi szerződés 2. számú kiegészítése megnevezéssel. (Nyomozati iratok 185 oldal, számlakivonatok, nyomozati iratok 346, 347. oldal.)

7./ Az ítélet 15. oldal első bekezdésétől az Irtás utcai ingatlan adásvételének körülményeire vonatkozik a tényállás. A IX.r. vádlott 1976-ban született, míg M. Gy. 1961-ben, a VIII.r. vádlott 1970-ben, 5. sz. tanú másik tulajdonos pedig 1957-ben. A jelentős korkülönbség ellensúlyozására vásároltak és viseltek párókat mind a személyi igazolványba szánt fényképek elkészítésekor, mind a későbbi személyes megjelenéseik alkalmával. Az I.r. vádlott tudott arról, hogy a valódi tulajdonosokat un. játszóemberek helyettesítik. Az ingatlan természetbeni bemutatása azért történt, hogy az ügyvéd előtti esetleges

kérdésekre válaszolni tudjanak. (Nyomozati iratok 83. és 85. oldal, tulajdoni lap születési évvel, a II.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 727. oldal, a III.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 995. oldal.)

- 11./ Az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írt hamis, illetve hamisított közokiratok között a M. Gy. nevére szóló adóigazolvány száma helyesen megjelölve. (Nyomozati iratok 585. oldal.)
- 12./ Az ítélet 15. oldal 3. bekezdésében az adásvételi szerződés megkötésének dátuma helyesen 2006. február 15. napja.
- 13./ Az ítélet 15. oldal 4. bekezdésében iratellenes, hogy a VI.r. vádlott a szerződés megkötésének napján is a III. és IV.r. vádlott társaságában volt és egy gépkocsival mentek a helyszínre. Ilyen állítás senkinek a részéről nem hangzott el, a VI.r. vádlott szerepére és közreműködésére kizárólag a 2006. március 1. nap banki ügylet kapcsán merültek fel adatok. A jelzett ítéleti megállapításból ezért ehelyütt a VI.r. vádlott közreműködését az ítéltábla kirekesztette.
- 14./ Az ítélet 16. oldal 2. bekezdését követően rögzíti a következőket:

Az ingatlan valódi tulajdonosait a Földhivatal a széljegy feljegyzéséről értesítette. M. Gy. a Földhivatali közlésről tudomást szerezve 2006. február 24. napján csalás büntette miatt ismeretlen személy ellen büntető feljelentést tett. A rendőrség a nyomozás során felvette a kapcsolatot az adásvételi szerződést ellenjegyző dr. Gy. M. ügyvéddel, tőle szereztek tudomást a 2006. március 1. napján 14 órára tervezett banki pénzáttárolásról. Az ezt megelőzően a 13 órára tervezett Trencsényi utcai ingatlan vételárának kifizetéséről nem esett szó. (M. Gy. feljelentése, nyomozati iratok 45. oldal, dr. Gy. M. tanú vallomása, nyomozati iratok 143. oldal)

- 15./ Továbbmenően kiegészíti a tényállást azzal, hogy dr. Gy. M. ügyvéd amikor 2006. február 28-án tudomást szerzett az Irtás utcai ingatlannal kapcsolatos feljelentésről, a Trencsényi utcai ingatlan adásvételében közreműködő a VII.r. vádlottat felhívta telefonon és az eladó személye iránt érdeklődött. AVII.r. vádlott ekkor a III.r. vádlottól szerzett információk alapján megnyugtatta kollégáját, hogy 3. sz. tanú és családját régóta ismeri, az eladó valós személy volt. (Dr. Gy. M. tanú 2006. március 11. napi vallomása, nyomozati iratok 149. oldal, 67. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal, a III.r. vádlott 72. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal.)

Az ítélet következő, 16. oldal 3. bekezdésére vonatkozó kiegészítéseket az ítéltábla előzőleg 9. sorszám alatt jelezte.

- 16./ A tényállás 16. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy mindannyian tudták, az áttulajdonosok nagy pénzzel fognak kijönni a bankból, vigyázni kell a részesedés megszerzése érdekében. (a III.r. vádlott nyomozati iratok 987. oldal.)

17./ Az ítélet 16. oldal 6. bekezdésében iratellenes az a megállapítás, hogy az elfogott vádlottak közlése alapján került sor a szintén a közelben tartózkodó III., IV. és VI.r. vádlottak elfogására. Ehelyett azt rögzíti, hogy erre a II.r. vádlott tevékeny közreműködésével került sor. (A II.r. vádlott nyomozati iratok 731. oldal és rendőri jelentés, nyomozati iratok 423. oldal.)

18./ A tényállás 2. pontjában írtak zárásaként kiegészíti még a tényállást a következőkkel:

Bacsikai Imre további 8.561.596 Ft összegű polgári jogi igényt terjesztett elő, amely az elmaradt kamat, kiesett bérleti díj és nem vagyoni kár részekből tevődik össze. (Elsőfokú iratok 63.sorszám alatti beadvány)

Az elsőfokú bíróság rendelkezett erről a polgári jogi igényről, de sem a tényállás, sem az indokolás azt nem tünteti fel.

ári jogi igényt terjesztett elő a 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft is dr. Gy. M. ügyvéd jogi képviselő útján 45.400.000 Ft erejéig. Részletezve az igény 40 millió Ft telekre kifizetett vételár, 4 millió Ft kifizetett üzletszerzői jutalék és 1.400.000 Ft eredeti állapot visszaállítása iránti perköltség összegeket takar. (Elsőfokú eljárás 83. sorszám alatti beadvány.)

Az elsőfokú bíróság a polgári jogi igényt tényállásában nem tüntette fel és arról nem is rendelkezett.

A fentiekben rögzített kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást már minden tekintetben megalapozottnak találta a II.r. vádlót vonatkozásában is.

A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában a rendelkezésre állt bizonyítékokat megjelölte. Részletesen ismertette a vádlottaknak az eljárás egyes szakaszaiban tett nyilatkozatait, a tanúk előadásait és mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyeket a tényállás megállapítása során felhasznált. A bizonyítékok egyenkénti és egymással is egybevetett vizsgálatát a Fővárosi Bíróság elvégezte, erről ítélete indokolásának 43. oldalától kezdődően számot is adott. A Fővárosi Bíróság ítélete 42. oldalán hivatkozik az igazságügyi okmányszakértői vélemény elfogadására, amely vélemény aggálytalan megállapításain alapul a tényállásban a hamis közokiratok felhasználásának ténye. A vonatkozó indokolás azzal egészítendő ki, miszerint a lakcímkártyák teljes hamisítványok, míg a többi 4 okirat hamisítvány. A hamis okmányok előállítása általános papírra, színes nyomtatóval történt. A hamisított személyi igazolványok és adóigazolványok csak a kitöltés kivitelezésében térnek el az eredeti, a hatóság által kiadott igazolványoktól.

A tényállás rögzítése során egyes tényeket egyértelmű adatok alapján meg lehetett állapítani. Ilyenek voltak például a 3 H Invest Kft. cégadatai, a meghatalmazások iránya, tartalma, bizonyos pénzforgalmi banki kimutatások, az adásvétel tárgyát képező ingatlanok adatai, az adásvételi szerződések tartalma, a lefoglalt hamis közokiratok megítélése, stb. Ugyanakkor lényeges eltérések voltak a

cselekményeket beismerő, illetve azokat tagadó vádlottak előadása között, de kisebb ellentmondásokat az egyébként beismerésben lévő vádlottak vallomásai is tartalmaztak. A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok mérlegelése során kétségtelenül nem mindenre kiterjedően, de követhető módon és elfogadható mértékig számot adott arról, hogy mely bizonyítéknak tulajdonított valóságtartalmat. A vádlotti védekezések elemzésénél megindokolta, hogy a tényállás bizonyos részeit kinek az előadására alapította és ennek logikus magyarázatát adta.

Alapvető jelentősége volt annak megállapítása, hogy a vádlottak honnan, mióta ismerték egymást, mit tudtak egymás személyéről. Ennek ismeretében vizsgálható kapcsolatuk, megállapodásaik tartalma, mélysége, végső soron magatartásuk egymáshoz kapcsolódó, egymást kiegészítő láncolata.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli ennek kapcsán, hogy több vádlott együttműködésénél nem szükséges, hogy valamennyien az ügyletek minden egyes részletét ismerjék, magatartásaik és tudattartalmuk megítélését az átfogó ismereteik hiánya nem befolyásolja. A hasonló cselekményeknél egyes résztvevők kifejezetten háttérben kívánnak maradni, jóllehet ők az események mozgatói. Mások szerepükönél fogva az előtérben cselekszenek és a rájuk bízott feladatot végzik el, jóllehet tudják a megbízás célját, nem szükségképpen kerülnek minden szervezővel kapcsolatba.

Az adott ügyben kétségtelenül megállapítható volt, hogy a II.r. vádlott és a III.r. vádlott egyaránt ingatlanközvetítéssel foglalkoztak. Az a tény is egybehangzó nyilatkozatokon alapszik, hogy az I.r. vádlott először a II.r. vádlottal ismerkedett meg, aki később a III.r. vádlottat is bemutatta az I.r. vádlottnak. A III.r. vádlott állította, hogy az I.r. vádlott un. lepapírozott ingatlanokat keresett, ezt a II.r. vádlottól tudja és ennek ismeretében vállalkozott a hamis okmányok beszerzésére. A II.r. vádlott abban következetes volt, hogy az I.r. vádlott arra kérte, maradjon a háttérben, mert az ügyvédje nem bíz benne. Ilyen irányú kérés, illetve a II.r. vádlott közreműködésének eltagadása csak úgy értelmezhető, ha az I.r. vádlottnak valami eltitkolni való oka volt erre. Emellett a II.r. vádlott kifejezetten megkérdezte az I.r. vádlottat, ha tudja, hogy nem az igazi tulajdonostól veszi, miért kockáztat. Erre azt a választ kapta, hogy nem a saját pénzét kockáztatja, rövid időn belül busás haszonnal tovább adja, ha nem jön össze, csak az állását veszíti el, a finn pedig kivonul Magyarországról. (II.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 725. oldal.)

Ezeket a körülményeket a II.r. vádlott magától nem találhatta ki, ismerete mástól sem származhatott. Ténykérdés az is, hogy a II.r. vádlott mindkét ingatlan adásvételénél - jóllehet a helyszín közelében volt - a háttérben maradt, ahogyan erre Kolár I.r. vádlott megkérte. A későbbiekben a Trencsényi utcai ingatlan nyomott vételára, amit a finn tulajdonos felé közöltek, ugyanennek az ingatlannak a jelentős haszonnal, részben az I.r. vádlott gazdagodására való értékesítése, majd az újabb ingatlan szintén áron aluli, immár az I.r. vádlott saját nevére megvásárlása azt az eseménysort mutatja, amely célt az I.r. vádlott a II.r. vádlottnak korábban felvázolt. Mind a Trencsényi utcai, mind az Irtás utcai ingatlan tehermentes volt, semmi nem támasztja alá, hogy azoktól a tulajdonosaik miatt akartak volna féláron megválni. Senki, köztük az I.r. vádlott sem hivatkozott arra, hogy a rendkívül alacsony

vételárak okát firtatta volna, vagy ezzel kapcsolatban bármi elhangzott az adásvételnél szerepelt tulajdonosoktól. Az I.r. vádlott ezt megelőzően is vásárolt ingatlant, a környék áraival nagyjában tisztában kellett lennie. Ebből következően a II.r. vádlott vallomása szerint tudta, hogy nem a tényleges tulajdonosokkal kötik meg az adásvételi szerződéseket. Továbbmenően az is nyilvánvaló, hogy a finn tulajdonos számára a vétel az alacsony vételár esetében annyira kedvező, hogy minden további nélkül a hozzájárulását adja a vételár átutalásához, az I.r. vádlott eseti pénzfelvételéhez. Annak a körülménynek pedig nincs különösebb jelentősége, hogy az I.r. vádlotthoz a Sz. Sz.-nak átadott vételárból került-e vissza pénz, vagy sem. Az ingatlan ugyanis a 3 H Invest Kft. tulajdonába került, amely ily módon a további ügylet tárgya, ezáltal továbbértékesítésnél a haszon biztosítéka volt. Ezt igazolja a 1. sz. tanú részére történt értékesítés, amelyre azért csak mintegy 4 hónappal később került sor, mert a meghirdetett ingatlanra akkor jelentkezett olyan vevő, aki a kialakult vételárból zsebbe is hajlandó volt fizetni.

A II.r. vádlottnak a cselekményekben részvételét a tényállás pontosan rögzíti. E vádlott a 2.) tényállási pont tekintetében teljes beismerő vallomását tett, amelyet egyéb bizonyítékok is alátámasztanak. Az elsőfokú bíróság ítélete 44. oldal utolsó bekezdésében logikus érveléssel vetett el azon védekezését, hogy az első ingatlan un. lepapírozásáról nem volt tudomása. Az ott írtakon túlmenően ennek ellentmond a az I.r. vádlottal kezdettől kialakult kapcsolata, majd a III.r. vádlott bevonása a végrehajtás részleteibe.

Az a védekezése, hogy ő jogszerűen kitöltött, számla ellenében kapott jutalékért működött közre, nem volt elfogadható. Ingatlanközvetítői jutalék érvényes adásvételi szerződés esetében járhat, érvénytelen, csalárd módon kötött szerződésnél ez a jogcím csak a haszonból való részesedés formájaként jöhet szóba.

A II.r. vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű. A védői érveléssel ellentétben a Trencsén utcai ingatlan vonatkozásában a helyesen megállapított tények alapján felbujtói minősége aggálytalanul megállapítható, a cselekményt nem bűnsegédként követte el.

A Fővárosi Bíróság a vagyon elleni bűncselekmények jogi minősítését lényegében a váddal egyezően állapította meg. Befejezett csalásként a Trencsén utcai ingatlanra, csalás kísérleteként az Irtás utcai ingatlanra vonatkozó adásvételeket értékelte. Emellett külön sikkasztás bűncselekményeként róta fel az 1. sz. tanútól átvett, zsebbe kért 12 millió Ft, illetve a II.r. vádlott részére adott 4 millió Ft jutalék összegeit.

A Fővárosi Ítéltábla a vagyon elleni bűncselekmények ilyen módon történt minősítésével nem értett egyet, mert az nem felel meg a több csalárd ingatlan adásvétele kapcsolódásának, azok valódi céljának és a közbenső magatartások helyes jogi értékelésének.

Az adott ügyben az I.r. vádlott un. lepapírozott ingatlanok adásvételét azért határozta el, mert terve sikeres végrehajtásának eredményeként saját nevére maga akart ingatlant szerezni.

Ennek érdekében a kft. finn ügyvezetőjétől a Trencsényi utcai ingatlan megvásárlására úgy kérte a vételár átutalását, hogy tudta, nem a valódi tulajdonos lép fel eladóként. Nem arról volt tehát szó, hogy a jogszerű céllal rábízott tőkével sajátjaként rendelkezett, hanem eleve csalárd úton eszközölte ki a vételár rendelkezésre bocsátását.

A Trencsényi utcai ingatlan 3 H Kft. általi tulajdonszerzése csak az első lépcsőfoka volt az eseményeknek, hiszen annak eladását tervezték, hogy ilyen úton az I.r. vádlott az Irtás utcai ingatlant saját részére meg tudja vásárolni. 1. sz. sértett vevő a korábban csalárd módon megvásárolt ingatlan továbbeladása folytán fizetett a 3 H Kft. nevében szerződő az I.r. vádlott kezéhez a szerződésben írt 55 millió Ft-on felül 12 millió Ft-ot. Ez a 12 millió Ft nem tekinthető az egész szerződés érvénytelensége miatt a legális vételár részének, mint amely összeggel a kft. károsodott, mert azzal az I.r. vádlott sajátjaként rendelkezett. Valójában a 3 H Invest Kft. finn tulajdonosa a Trencsényi utcai ingatlan vételárára 40 millió Ft felvételét engedélyezte, majd annak eladásakor az I.r. vádlott 31 millió Ft-ot, 1. sz. sértett vevő pedig 16 millió Ft-ot utalt a kft. számlájára. Így a megtévesztéssel a Kft.-től megszerzett 40 millió Ft összeg helyett 47 millió Ft került vissza a Kft.-hez. A 3 H Kft. finn tulajdonosának első megtévesztésére azért volt szükség, hogy az ügyletekben szereplők részvételi hasznát fedezni lehessen, majd az 1. sz. sértettnek eladással a 3 H Kft.-től jogtalanul kicsalt összeg is visszafizetésre kerüljön. Végso soron az I.r. vádlott minden anyagi befektetés nélkül jutott volna az Irtás utcai ingatlan tulajdonába, ha annak valódi tulajdonosai, illetve a rendőrség az eseményeket nem szakítja meg.

Az előzőekre figyelemmel az ítéltábla a II.r. vádlott részére juttatott 4 millió Ft jutalékot és az 1. sz. tanútól szerződésen kívül átvett 12 millió Ft-ot nem a 3 H Kft.-től rábízott, ezáltal elsikkasztott összegeknek, hanem a csalás részeként a haszon érvényesítésének tekintette. Ily módon az ítéltábla a folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének külön történt megállapítására nem látott alapot, azt az I. és II.r. vádlott esetében is a terhükre rótt csalás büntettének keretében értékelte.

Ingatlan adásvétele esetében a jogtalan haszonszerzési célzat az ingatlanhoz kapcsolódik, a tévedésbe ejtett passzív alanynak a bejegyzést eszközölő Földhivatalt kell tekinteni, a kárt szenvedő (sértett) pedig az ingatlan eredeti tulajdonosa.

Az így megszerzett ingatlan továbbértékesítése esetén a megtévesztett és kárt szenvedő, jóhiszeműen szerződő fél sérelmére elkövetett csalás - amennyiben az ingatlan értékén túl további haszonnal nem jár -, úgy halmazati felrovására nincs lehetőség, hiszen ekkor a bűncselekménnyel (csalással) megszerzett dologból származó előny biztosításáról van szó, amely büntetlen utócselekmény. A hivatkozott 1/2005. BPJE. határozat értelmében tehát a 3 H Invest Kft, és 1. sz. tanú ugyan megtévesztés áldozatai, de eljárásjogi szempontból nem ők a csalás sértettjei, hanem az ingatlanok valódi tulajdonosai. Ugyanakkor ez értelemszerűen

azt is jelenti, hogy polgári jogi igény előterjesztésére nem jogosultak, azonban polgári perben kötelmi jogi igényük érvényesíthető.

Mindezekre figyelemmel a II.r. vádlott esetében az 1 rb. felbujtóként elkövetett csalás büntettét (Btk. 318.§ (1)(2) bekezdés a.) és c.) pontok (7) bekezdés b.) pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérletét (Btk. 318.§ (1) és(2) bekezdés a.) és c.) pontok, (7) bekezdés b.) pont) valamint 1 rb. bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntettét(Btk. 317.§ (1) és(5) bekezdés b.) pont) egységesen felbujtóként elkövetett csalás büntettének (Btk. 318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a.) és c.) pont, (7) bekezdés b.) pont), és bűnsegédként elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk. 318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a.) és c.) pont, (7) bekezdés b.) pont) minősítette.

Az adásvételi szerződések aláírói tudottan a földhivatali bejegyzésre szánták a hamis közokiratok tartalmának felhasználását, ennél fogva az I.r., a VIII.r., Szentesi Norbert IX.r. és a X.r. vádlottak társtettesként a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint minősülő - az I.r. vádlott esetében 2 rb - közokirat-hamisítás büntettét követték el, a IV.r. és az V.r. vádlottak a szerződés aláírására szállították a 2 áleladót, ezzel segítséget nyújtottak a hamis adásvételi szerződések elkészítéséhez. Bűnösségük bűnsegédként történt megállapítása a fenti minősítés mellett volt helytálló.

A II.r. vádlott III.r. vádlottal együttesen beszélték rá az 1. tényállásban írt cselekmény esetében X.r. vádlottat, majd a 2. tényállás esetében a II.r. vádlott a cselekményt könnyítő személyi és tárgyi feltételeket biztosítva segédkezett. Az 1. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a II.r. vádlott felbujtóként, a 2. tényállási ponthoz kapcsolódóan bűnsegédként felel.

A vádlottaknak a 2. tényállási ponthoz kapcsolódó és a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont szerint minősülő közokirat-hamisításként értékelt cselekményei kísérleti szakban rekedtek, mert a tulajdonjog fenntartással történt adásvétel csak széljegyre került a Földhivatali eljárásban, a tulajdonjog változásának bejegyzésére nem került sor.

A közbizalom elleni cselekmények vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott esetében a rendbeliségre utalást mellőzte, mert a bírói gyakorlat egységes atekintetben, hogy csak a több rb. bűncselekmény rendbelisége feltüntetése szükséges.

A másodfokú eljárásban is bűnösnek talált II. r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen vette számba, emellett azonban a kiegészítésük és némi helyesbítés is indokolt volt.

Az enyhítő körülmények között helyesen megjelölt beismerő vallomások közül a II.r. vádlott beismerése olyan feltáró jelleggel párosult, amely lényegében lehetőséget és alapot adott a cselekmény sorozat tartalmi és elkövetői körének feltárásához. A tényállás 1. pontjánál 3. sz. sértett kárának megtérülése a II.r. vádlott esetében is

enyhítő körülmény, jóllehet csekély súllyal, mert arra polgári per eredményeként került sor.

A büntetések mértékének felülbírálatát a büntetés kiszabási körülmények módosulása és erre is figyelemmel a vádlottak közötti belső arányosság tette szükségessé.

A cselekmények elkövetése óta 7 év eltelt. Ebben ugyan egyes vádlottak magatartása is közrejátszott, de az eljárás ilyen jelentős elhúzódását ez nem indokolta. Ugyanakkor a tényállásban felrótt bűncselekmények tárgyi súlya jelentős. A hasonlóan szervezett csalási cselekmények ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonosai szinte védtelenek, ahogyan az a 3. sz. sértett esetében is történt.

Ilyen cselekményeknél a felsorolt bűnösségi körülmények mellett nem jöhet szóba a kiszabandó szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, amint azt a II.r. vádlott védője előterjesztette. Ugyancsak kizárt a szabadságvesztés tartamának 3 évben történő meghatározása is a tárgyi súlyra figyelemmel, így nyilvánvalóan a fele rész letöltése utáni feltételes kedvezmény lehetősége sem vetődik fel.

A vádlottak közötti belső arányosság, a cselekményekben részvételük módja és különösen feltáró beismerésük alapján az ítélőtábla a II.r. vádlott büntetésének lényeges enyhítését látta indokoltnak. Esetében a Btk. 87.§ (2) bekezdés b.) pontja alkalmazásával állapította meg a börtönbüntetések tartamát 4 év szabadságvesztésben. Büntetése enyhítése kifejezi azt a különbséget is, amely az I.r. vádlottal szemben helyes tartamban megállapított 6 év börtönbüntetéssel szemben jut kifejezésre. A főbüntetéshez igazodó mértékben mellékbüntetése tartamát is csökkentette a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú ítélet előzőek szerinti megváltoztatása a II.r. vádlott esetében a Be. 363.§-a szerinti tárgyalás keretében a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. február hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
tanács elnöke

Dr.Fatalin Judit
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.16/2008/100. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.B. 239/2012/11. számú ítéletében foglalt változtatással a II.r. vádlott vonatkozásában 2013. február hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2013. február hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.239/2012/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. május hó 21. napján megtartott tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. június 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletét **a III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.**

A vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 6 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 274.§ (1) bekezdés a.) pont) minősíti.

Halmazati büntetését 4 (négy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra **enyhíti.**

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 44.650,- (Negyvennégyezer-hatszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. június 29. napján kelt 17.B.16/2008/100. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét - 2 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés a./ c./, (7) bekezdés b./ pont), 2 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében - melyből 1 rb. kísérlet - (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk.317.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

a II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. felbujtóként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1)(2) bekezdés a.)és c.) pont (7) bekezdés b.)pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk. 318.§ (1)(2) a.)és c.) pont (7) b.) pont), 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) c.)pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk. 274.§ (1) c.) pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317.§ (1)(5) b.) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III.r. vádlott bűnösségét 2 rb. felbujtóként elkövetett csalás bűntettében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 318.§ (1)(2) bekezdés a.) és c.) pont 7.) bekezdés b.) pont), 2 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 274.§ (1) bekezdés c.) pont) és 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) bekezdés a.) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 5 év 8 hónap börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), és 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az V.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

A VII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 4 év ügyvédi foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte.

A VIII.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IX.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A X.r. vádlott bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (6) bekezdés a./ pont), 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) és 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Döntött a bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnjelekről. A magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Határozott továbbá az I.r. vádlottal szemben a zár alá vétel feloldása körében és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen

az ügyész **az III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r. és a VIII.r vádlottak terhére büntetésük súlyosításáért**, az V.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért, továbbá a VI.r. vádlott részbeni felmentése miatt, bűnösségének a közokirat-hamisítás büntettében való megállapításáért is,

Az I.r. vádlott és védője felmentésért,

a II.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhítésért,

a III.r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért,

a IV.r. vádlott és védője felmentésért,

az V.r. vádlott védője 3 napon belül elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért,

a VI.r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt és felmentésért,

a VII.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt,

a VIII.r. vádlott és védője enyhítésért,

a IX.r. vádlott védője az ok megjelölése nélkül,

a X.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A másodfokú eljárás tartama alatt a IV.r. vádlott elhalálozott, a Fővárosi Ítéltábla a 2012. május 17. napján meghozott 2.Bf.318/2010/72. sorszámú végzésével a VI.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítéletet a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések kivételével hatályon kívül helyezte és az ellene indult büntetőeljárást megszüntette. Egyben megállapította, hogy az őt érintően felmerült 59.360 Ft bűnügyi költséget az állam viseli. 2012. június hó 28. napján kihirdetett 2.Bf. 318/2010/82. számú ítéletével a távollévő az I.r., a IV.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r. vádlott vonatkozásában az eljárást befejezte, míg a II.r. és **a III.r. vádlott ügyét elkülönítette.** Az ítéletet - a II.r. és a III.r. vádlott kivételével - valamennyi vádlott vonatkozásában megváltoztatta, a távollévő az I.r. vádlott tekintetében a 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettét, melyből 1 rb. kísérlet (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettét (Btk.317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) egységesen 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetteként - egy esetben kísérletként - (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) értékelte, a IV.r. vádlott terhére rótt 6 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetténél (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont) a cselekmények közül 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősítését nem érintve 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint értékelte, megállapította, hogy a VIII.r. és a távollévő a IX.r. vádlottnál 1-1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás kísérletének (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) megnevezése helyesen társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete. A halmazati büntetés mértékét a X.r. vádlottal szemben 2 (kettő) év börtönbüntetésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhítette, a V.r. vádlott börtönbüntetése végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyben mellékbüntetésként 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítélte, a kiszabott szabadságvesztésbe az általa 2006. március 1. napjától március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, a VII.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) miatt emelt vád alól felmentette, a X. vádlott előzetes fogvatartásának kezdő időpontját helyesen 2008. július 11. napjában jelölte meg, megállapította, hogy a I.r. vádlott tartózkodási helyeként megjelölt lakcíme megszűnt, a IV.r. vádlott lakóhelye megjelölve, a VIII.r. vádlott névviselése változott, lakcíme megjelölve. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban a vádlottak terhére megállapított bűnügyi költségből a VII.r. vádlott esetében a 26.840 (Huszonhatezer-nyolcszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam visel.

A 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft. magánfelet polgári jogi igényével egyéb törvényes útra utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a IV.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta. A másodfokú

eljárásban felmerült összesen 138.690,- (százharmincnyolcezer-hatszázkilencven) forint bűnügyi költségből az V.r. vádlott 52.480,- (ötvenkettőezer-négyszáznyolcvan) forint, a IX.r. vádlott 47.560,- (negyvenhétezer-ötszázhatvan) forint megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész a VII.r. vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be, mely fellebbezés 2012. szeptember hó 26. napján visszavonásra került, az ítélet valamennyi fentebb írt vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

A 2013. február hó 14. napján megtartott tárgyaláson - amelyen a III.r. vádlott meg nem jelenése miatt ügyét ideiglenesen elkülönítette - a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.239/2012/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményeket egységesen felbujtóként elkövetett csalás bűntettének és bűnsegédként elkövetett csalás bűntette kísérletének minősítette, a közbizalom elleni cselekmények vonatkozásában a rendbeliségre utalást mellőzte, a vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetés mértékét 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra enyhítette, egyebekben helybenhagyta, a III.r. vádlott vonatkozásában újabb tárgyalási határnapot tűzött ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.724/2010/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a III.r. vádlott vonatkozásában fenntartotta. Észrevételezte, hogy egyes perrendi szabályok sérültek, a tényállás részben megalapozatlan, mert felderítetlen, hiányos és iratellenes.

Az eljárási szabályok megtartása vizsgálata során kifogásolta, hogy Bobay István igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő meghallgatásánál a figyelmeztetés nem felelt meg a hatályos szabálynak, ez az eljárási szabálysértés azonban a másodfokú eljárásban felveendő bizonyítás útján kiküszöbölhető az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményének felolvasásával.

Figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla III.r. vádlottnak az utolsó szó jogán tett nyilatkozata után - meg nem jelenése miatt - az ügyet elkülönítette, a korábbi tárgyaláson lefolytatott bizonyítás anyagát, így Bobay István és Váradi László szakértők véleményét - a tárgyalási időköz eltelte miatt - felolvasással a bizonyítási eljárás anyagává tette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a felvett bizonyítással a perrendi szabálysértéseket kiküszöbölte. Álláspontja szerint az átiratban írt megalapozatlansági hibák a tényállás pontosításával korrigálhatók, a helyesbített tényállás megalapozottá tehető, így irányadónak kell tekinteni. A III.r. vádlott feltáró beismerő vallomást tett. A fellebbviteli főügyészség véleménye szerint a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság, cselekményei minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy a III.r. vádlott kezdeményezte mindkét ingatlan adásvételét, a hamis okiratok beszerzésében vezető szerepet játszott, aktív magatartásával kiemelkedik társai közül. Az időmúlás enyhítő hatásának nem tulajdonított nagyobb jelentőséget, mert ahhoz a vádlott is hozzájárult, a második

cselekménynél pedig a kísérleti szakban rekedés csak a rendőrség közbelépésének köszönhető. Indítványozta a tényállás átírat szerinti kiegészítését, a III.r. vádlott büntetésének súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A III.r. vádlott védője a korábban megtartott perbeszédében elmondottakra utalt vissza. Eszerint a vagyon elleni cselekmények vonatkozásában a bünszövetség és az üzletszerűség minősítő körülmények nem állapíthatók meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül fogadta el, hogy az I-II. és a III.r. vádlott megállapodtak a szóba jöhető ingatlanok felkutatásáról. Az ítélet a 43. oldal 3. bekezdésében helyesen rögzíti, hogy először csak az I. és II.r. vádlottak megbeszélésére került sor és a III.r. vádlott csak később kapcsolódott az ügyletekbe. Először csak egy ingatlanról volt szó, így a több bűncselekményben történt megállapodás is alaptalan. Amikor az első adásvételt lezárták, csupán utána merült fel az Irtás utcai ingatlan, mely adásvételek időben is elkülönülnek, minimum 1 év eltelt. Ugyanez vonatkozik az üzletszerűség megállapítására is. Nem nyert bizonyítást védence vonatkozásában, hogy bűncselekmények révén szerzett rendszeres haszonból biztosította életvitelét. Az sem bizonyított, hogy a III.r. vádlott milyen mértékben részesült, vagy részesült volna a haszonból. Erre figyelemmel vagyon elleni cselekményeit a Btk.318.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés a./ pontja szerint kérte minősíteni. Enyhébb minősítés, de annak elvetése esetére is a büntetés mérséklését látta indokoltnak, mert kellő súllyal értékelni kell a feltáró beismerését, emellett a jelentős időmúlás sem róható fel a III.r. vádlottnak.

Az utolsó szó jogán a III.r. vádlott nem kívánt nyilatkozni.

A kétirányú fellebbezések a következők szerint bizonyultak alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat nem minden vonatkozásban tartotta be. Ezen túlmenően a tényállás részben megalapozatlan, hiányos, iratellenes és téves ténybeli következtetést is tartalmaz. Ezek a hibák és hiányosságok azonban sem külön-külön, sem összességükben nem vezettek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert azokat az ítéltábla a másodfokú eljárásban orvosolta.

A felülbírálat során észlelt eljárási szabálysértések a következők voltak:

A nyomozás során Váradi László igazságügyi építési és ingatlan-értébecslési szakértő terjesztett elő véleményt a vádban szereplő ingatlanok értékére, majd a bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértőt is kirendelte 75. sorszámú végzésével, mert több vádlott kifogásolta a korábbi ingatlan-forgalmi véleményt. Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét írásban benyújtotta, majd őt a bíróság a 2010. április 7. napján tartott tárgyaláson meghallgatta. A 87. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a szakértőt a véleményének szóbeli előterjesztése előtt a szakértői esküre figyelmeztette és annak tisztázása is elmaradt, hogy kizáró ok nem áll-e fenn. Ez a figyelmeztetés tehát részben

hiányos, részben nem felel meg a hatályos perrendi előírásnak, amely 2009. október 1. napjától megváltozva a hamis szakvéleményadás következményeire való figyelmeztetést követeli meg. A bíróság Bobay István ingatlanforgalmi szakértő véleményét fogadta el, az a figyelmeztetés hibája miatt azonban bizonyítékként nem értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú tárgyaláson bizonyítás felvételével, a szakértők meghallgatásával küszöbölte ki az eljárási szabálysértést.

A Fővárosi Bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során az eljárás résztvevőinek jogai nem sérültek, kérdezési, észrevételezési jogukat gyakorolhatták, indítványukat a bíróság elbírálta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét nagyrészt teljesítette. A megállapított tényállás azonban hiányos, és nem felel meg minden tekintetben a felvett bizonyítás anyagának sem.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján tartott tárgyaláson felvett bizonyítás, továbbá a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével kiküszöbölte.

Váradi László és Bobay István szakértők egybehangzó nyilatkozata szerint a korábban véleményt adó Váradi László ingatlanforgalmi szakértő kevesebb összehasonlító adat birtokában volt, míg Bobay István ingatlanforgalmi szakértőnek később már nagyobb adathalmaz állt a rendelkezésére. A közöttük lévő értébecslési különbség ebből adódott. Váradi László megismerve a Bobay István által felhasznált adatokat, egyetértett a véleményével is, ezáltal megszűnt a közöttük lévő ellentét, egyszersmind szabályos meghallgatásukkal a tényállás vonatkozó része és annak az ítélet 42-43. oldalán szereplő indokolása is megalapozottá vált.

Az ítélet tényállásának kiegészítése a személyi rész körében a következők szerint volt szükséges:

A III.r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt.

A történeti tényállás bevezető részében az ítélet 12. oldal 3. bekezdését követően rögzíti a másodfokú bíróság a következőket a III.r. vádlottakra vonatkozóan:

1./ Az ítélet 13. oldal 2. bekezdését kirekeszti, mert az a későbbiekben helyesbítendő iratellenes megállapításon is alapuló téves ténybeli következtetés eredménye, ezen túlmenően hiányos. Kirekeszti továbbá a 3. bekezdést is, mert az 1./ pont I. bekezdésében részletezi a tényállás a X.r. vádlottnak az ügybe történt bevonását. Ehelyütt kiegészíti a tényállást a következőkkel:

2./ a III.r. vádlott évekkel korábban VII.r. vádlott ügyfele volt. Ezt az ismeretséget felhasználva kereste fel a III.r. vádlott a X.r. vádlottal együtt a VII.r. vádlottat

az ügyvédi irodájában. A III.r. vádlott ötlete volt, hogy 1. sz. tanú személyazonosságát az ügyvéd által stabilizálják, így hihetőbb, ha eladóként ügyvéddel megy a megbeszélésre. A VII.r. vádlottat a X.r. vádlott magát 1. sz. tanúnak kiadva bízta meg a jogi képvisellel, az ügylet háttéréről és szerepéről nem tájékoztatták, arról a VII.r. vádlott mástól sem értesült. (a III.r. vádlott gyanúsítottai vallomás, nyomozati iratok 993. oldal, 57. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. és 19. oldal.)

A tényállás 1./ pontjának kiegészítése:

3./ A 13. oldalon a 2. pont első mondatát követően rögzíti:

a X.r. vádlott a felkérést elvállalta, róla kisminkelve és parókában fénykép készült, majd ezzel a fényképpel a III.r. vádlott ismeretlen személlyel hamis személyi igazolványt készíttetett a tulajdoni lapon szereplő adatok alapján. A tulajdoni lapon 1. sz. tanú születési éve szerepelt csupán 1969. évként, a hónap és nap a valóságos május 23. napja helyett május 4. napjaként, személyi száma 0717 helyett 3186 számú végződéssel, adóazonosító jele pedig ugyancsak a ténylegestől eltérően került az igazolványokba. Amikor a X.r. vádlott a III.r. vádlottal megjelent a VII.r. vádlott ügyvédi irodájában és őt a jogi képviselőre felkérték, a hamis személyi igazolványt és szintén hamis adókártyát átadták dr. a VII.r. vádlott részére, aki azokat lemásolta. (a X. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 21. oldal, a III.r. vádlott 57. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal, adásvételi szerződés, nyomozati iratok 67. oldal, tulajdoni lap, nyomozati iratok 61. oldal, 1. sz. tanú tanúvallomása, 151-2297/2006. számú nyomozati iratok 447. oldal.)

A tényállás 1. pontjának zárásaként az ítélet 14. oldal 4. bekezdését követően az alábbi kiegészítés indokolt:

A sértett részére a Földhivatal a tulajdonos változásról szóló határozatot nem kézbesítette. 2006. március 9-én szerzett tudomást a történetekről, amely napon ismeretlen tettes ellen büntető feljelentést tett, illetve a földhivatali bejegyzés törlése iránt polgári pert indított a 3 H Invest Ingatlan Befektető és Kereskedelmi Kft. alperes ellen. A perben a Fővárosi Bíróság a 2007. február 1. napján jogerős PP.V.17/21246/2006/15. számú ítéletével megállapította az adásvételi szerződés érvénytelenségét, elrendelte az alperes tulajdonjogának törlését, egyben a felperes 1. sz. tanú tulajdonjogának bejegyzését. A jogerős ítélettel az eredeti állapot helyreállt, ezáltal a sértett kára teljes egészében megtérült. (Nyomozati iratok 51. oldal, feljelentés, polgári perben hozott ítélet kiadmánya, másodfokú iratok 45. sorszám alatt.)

A tényállás 2. pontjánál a következő kiegészítések és helyesbítések indokoltak:

5./ Az ítélet 14. oldal utolsó bekezdéséhez:

A 2006. február 10-én elkészített adásvételi szerződésbe foglalt 55 millió Ft vételár ütemezését úgy határozták meg, hogy ezen a napon 4 millió Ft, majd 2006. február 18-ig további 4 millió Ft előleg átadására kerül sor, a fennmaradó 47 millió Ft-ot pedig 2006. március 1. napján kell a vevőnek megfizetnie. A második 4 millió Ft-ot az előzővel azonosan készpénzben 2006. február 14-én 2.sz. tanú kiegyenlítette, erről 4. sz. tanú irodájában az adásvételi szerződés 1. számú kiegészítés megnevezésű okirat készült. (Nyomozati iratok 179. és 181. szám.)

- 6./ A Trencsényi utcai ingatlan hátralékának kifizetését az ítélet 16. oldal 3. bekezdése tartalmazza, amely kiegészítendő azzal, hogy az I.r. vádlott a 2. sz. tanútól készpénzben átvett 43 millió Ft-ból 31 millió Ft-ot ezen a napon a 3 H Invest Kft CIB Banknál vezetett számlájára befizetett. Így az I.r. vádlotthoz a korábban átvett 4+4 millió Ft előleg és a 2006. március 1. napján kifizetett hátralékból megtartott 12 millió Ft, összesen 20 millió Ft került. 2. sz. tanú vevőként ragaszkodott ahhoz, hogy írásbafoglalást nyerjen a teljes, 67 millió Ft vételárat tartalmazó okirat is, amely kérésére 2006. március 1. napi dátummal elkészült és az ügyvédi irodában maradt az adásvételi szerződés 2. számú kiegészítése megnevezéssel. (Nyomozati iratok 185 oldal, számlakivonatok, nyomozati iratok 346, 347. oldal.)
- 7./ Az ítélet 15. oldal első bekezdésétől az Irtás utcai ingatlan adásvételének körülményeire vonatkozik a tényállás. A IX.r. vádlott 1976-ban született, míg M. Gy. 1961-ben, a VIII.r. vádlott 1970-ben, 3. sz. tanú másik tulajdonos pedig 1957-ben. A jelentős korkülönbség ellensúlyozására vásároltak és viseltek parókat mind a személyi igazolványba szánt fényképek elkészítésekor, mind a későbbi személyes megjelenéseik alkalmával. Az I.r. vádlott tudott arról, hogy a valódi tulajdonosokat un. játszóemberek helyettesítik. Az ingatlan természetbeni bemutatása azért történt, hogy az ügyvéd előtti esetleges kérdésekre válaszolni tudjanak. (Nyomozati iratok 83. és 85. oldal, tulajdoni lap születési évvel, a II.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 727. oldal, a III.r. vádlott vallomása, nyomozati iratok 995. oldal.)
- 8./ Az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írt hamis, illetve hamisított közokiratok között a M.Gy. nevére szóló adóigazolvány száma helyesen 8398985085. (Nyomozati iratok 585. oldal.)
- 9./ Az ítélet 15. oldal 3. bekezdésében az adásvételi szerződés megkötésének dátuma helyesen 2006. február 15. napja.
- 10./ Az ítélet 15. oldal 4. bekezdésében iratellenes, hogy a VI.r. vádlott a szerződés megkötésének napján is a III. és IV.r. vádlott társaságában volt és egy gépkocsival mentek a helyszínre. Ilyen állítás senkinek a részéről nem hangzott el, a VI.r. vádlott szerepére és közreműködésére kizárólag a 2006. március 1. nap banki ügylet kapcsán merültek fel adatok. A jelzett ítéleti megállapításból ezért ehelyütt a VI.r. vádlott közreműködését az ítéltábla kirekesztette.

11./ Az ítélet 16. oldal 2. bekezdését követően rögzíti a következőket:

Az ingatlan valódi tulajdonosait a Földhivatal a széljegy feljegyzéséről értesítette. M.Gy. a Földhivatali közlésről tudomást szerezve 2006. február 24. napján csalás bűntette miatt ismeretlen személy ellen büntető feljelentést tett. A rendőrség a nyomozás során felvette a kapcsolatot az adásvételi szerződést ellenjegyző 4. sz. tanúval, tőle szereztek tudomást a 2006. március 1. napján 14 órára tervezett banki pénzáradásról. Az ezt megelőzően a 13 órára tervezett Trencsényi utcai ingatlan vételárának kifizetéséről nem esett szó. (M.Gy. feljelentése, nyomozati iratok 45. oldal, 4. sz. tanú vallomása, nyomozati iratok 143. oldal)

12./ Továbbmenően kiegészíti a tényállást azzal, hogy 4. sz. tanú amikor 2006. február 28-án tudomást szerzett az Irtás utcai ingatlannal kapcsolatos feljelentésről, a Trencsényi utcai ingatlan adásvételében közreműködő a VII.r. vádlottat felhívta telefonon és az eladó személye iránt érdeklődött. A VII.r. vádlott ekkor a III.r. vádlottól szerzett információk alapján megnyugtatta kollégáját, hogy 1. sz. tanút és családját régóta ismeri, az eladó valós személy volt. (4. sz. tanú 2006. március 11. napi vallomása, nyomozati iratok 149. oldal, 67. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal, a III.r. vádlott 72. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal.)

13./ A tényállás 16. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy mindannyian tudták, az áltulajdonosok nagy pénzzel fognak kijönni a bankból, vigyázni kell a részesedés megszerzése érdekében. (a III.r. vádlott nyomozati iratok 987. oldal.)

14./ Az ítélet 16. oldal 6. bekezdésében iratellenes az a megállapítás, hogy az elfogott vádlottak közlése alapján került sor a szintén a közelben tartózkodó III., IV. és VI.r. vádlottak elfogására. Ehelyett azt rögzíti, hogy erre a II.r. vádlott tevékeny közreműködésével került sor. (a II.r. vádlott nyomozati iratok 731. oldal és rendőri jelentés, nyomozati iratok 423. oldal.)

15./ A tényállás 2. pontjában írtak zárásaként kiegészíti még a tényállást a következőkkel:

2. sz. tanú további 8.561.596 Ft összegű polgári jogi igényt terjesztett elő, amely az elmaradt kamat, kiesett bérleti díj és nem vagyoni kár részekből tevődik össze. (Elsőfokú iratok 63.sorszám alatti beadvány)

Az elsőfokú bíróság rendelkezett erről a polgári jogi igényről, de sem a tényállás, sem az indoklás azt nem tünteti fel.

ári jogi igényt terjesztett elő a 3 H Invest Befektető és Kereskedelmi Kft is 4. sz. tanú jogi képviselő útján 45.400.000 Ft erejéig. Részletezve az igény 40 millió Ft telekre kifizetett vételár, 4 millió Ft kifizetett üzletszerzői jutalék és 1.400.000 Ft eredeti állapot visszaállítása iránti perköltség összegeket takar. (Elsőfokú eljárás 83. sorszám alatti beadvány.)

Az elsőfokú bíróság a polgári jogi igényt tényállásában nem tüntette fel és arról nem is rendelkezett.

A fentiekben rögzített kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást már minden tekintetben megalapozottnak találta.

A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában a rendelkezésre állt bizonyítékokat megjelölte. Részletesen ismertette a vádlottaknak az eljárás egyes szakaszaiban tett nyilatkozatait, a tanúk előadásait és mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyeket a tényállás megállapítása során felhasznált. A bizonyítékok egyenkénti és egymással is egybevetett vizsgálatát elvégezte, erről ítélete indokolásának 43. oldalától kezdődően számot adott. A Fővárosi Bíróság ítélete 42. oldalán hivatkozik az igazságügyi okmányszakértői vélemény elfogadására, amely vélemény aggálytalan megállapításain alapul a tényállásban a hamis közokiratok felhasználásának ténye. A vonatkozó indoklás azzal egészítendő ki, miszerint a lakcímkártyák teljes hamisítványok, míg a többi 4 okirat hamisítvány. A hamis okmányok előállítása általános papírra, színes nyomtatóval történt. A hamisított személyi igazolványok és adóigazolványok csak a kitöltés kivitelezésében térnek el az eredeti, a hatóság által kiadott igazolványoktól.

A tényállás rögzítése során egyes tényeket egyértelmű adatok alapján lehetett megállapítani. Ilyenek voltak például a 3 H Invest Kft. cégadatai, a meghatalmazások iránya, tartalma, pénzforgalmi banki kimutatások, az adásvétel tárgyát képező ingatlanok adatai, az adásvételi szerződések tartalma, a lefoglalt hamis közokiratok megítélése, stb. Ugyanakkor lényeges eltérések voltak a cselekményeket beismerő, illetve azokat tagadó vádlottak előadása között, de kisebb ellentmondásokat az egyébként beismerésben lévő vádlottak vallomásai is tartalmaztak. A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok mérlegelése során kétségtelenül nem mindenre kiterjedően, de követhető módon és elfogadható mértékig számot adott arról, hogy mely bizonyítéknak tulajdonított valóságtartalmat. A vádlotti védekezések elemzésénél megindokolta, hogy a tényállás bizonyos részeit kinek az előadására alapította és ennek logikus magyarázatát adta.

Alapvető jelentősége volt annak megállapítása, hogy a vádlottak honnan, mióta ismerték egymást, mit tudtak egymás személyéről. Ennek ismeretében vizsgálható kapcsolatuk, megállapodásaik tartalma, mélysége, magatartásuk egymáshoz kapcsolódó, egymást kiegészítő láncolata.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli ennek kapcsán, hogy több vádlott együttműködésénél nem szükséges, hogy valamennyien az ügyletek minden egyes részletét ismerjék, magatartásaik és tudattartalmuk megítélését az átfogó ismereteik hiánya nem befolyásolja. A hasonló cselekményeknél egyes résztvevők kifejezetten háttérben kívánnak maradni, jóllehet ők az események mozgatói. Mások szerepükönél fogva az előtérben cselekszenek és a rájuk bízott feladatot végzik el, tudják a megbízás célját, nem szükségképpen kerülnek minden szervezővel kapcsolatba.

Az adott ügyben kétségtelenül megállapítható volt, hogy a II.r. vádlott és a III.r. vádlott egyaránt ingatlanközvetítéssel foglalkoztak. Az a tény is egybehangzó nyilatkozatokon alapszik, hogy az I.r. vádlott először a II.r. vádlottal ismerkedett meg, aki később a III.r. vádlottat is bemutatta a I.r. vádlottnak. A III.r. vádlott állította, hogy az I.r. vádlott un. lepapírozott ingatlanokat keresett, ezt a II.r. vádlottól tudja és ennek ismeretében vállalkozott a hamis okmányok beszerzésére. A II.r. vádlott abban következetes volt, hogy az I.r. vádlott arra kérte, maradjon a háttérben, mert az ügyvédje nem bízik benne. Ilyen irányú kérés, illetve a II.r. vádlott közreműködésének eltagadása csak úgy értelmezhető, ha az I.r. vádlottnak valami eltitkolni való oka volt erre. Emellett a II.r. vádlott kifejezetten megkérdezte az I.r. vádlottat, ha tudja, hogy nem az igazi tulajdonostól veszi, miért kockáztat. Erre azt a választ kapta, hogy nem a saját pénzét kockáztatja, rövid időn belül busás haszonnal tovább adja, ha nem jön össze, csak az állását veszíti el, a finn pedig kivonul Magyarországról. (II.r. vallomás, nyomozati iratok 725. oldal.)

Ezeket a körülményeket a II.r. vádlott magától nem találhatta ki, ismerete másától sem származhatott. Ténykérdés az is, hogy a II.r. vádlott mindkét ingatlan adásvételénél - jöllehet a helyszín közelében volt - a háttérben maradt, ahogyan erre az I.r. vádlott megkérte. A későbbiekben a Trencsényi utcai ingatlan nyomott vételára, amit a finn tulajdonos felé közöltek, ugyanennek az ingatlannak a jelentős haszonnal, részben az I.r. vádlott zsebébe jutóan való értékesítése, majd az újabb ingatlan szintén áron aluli, immár az I.r. vádlott saját nevére megvásárlása azt az eseménysort mutatja, amely célt az I.r. vádlott a II.r. vádlottnak korábban felvázolt. Mind a Trencsényi utcai, mind az Irtás utcai ingatlan tehermentes volt, semmi nem támasztja alá, hogy azoktól a tulajdonosaik miért akartak volna féláron megválni. Senki, köztük az I.r. vádlott sem hivatkozott arra, hogy a rendkívül alacsony vételárak okát firtatta volna, vagy ezzel kapcsolatban bármi elhangzott az adásvételnél szerepelt tulajdonosoktól. Az I.r. vádlott ezt megelőzően is vásárolt ingatlant, a környék áraival nagyjában tisztában kellett lennie. Ebből következően a II.r. vádlott vallomása szerint tudta, hogy nem a tényleges tulajdonosokkal kötik meg az adásvételi szerződéseket. Továbbmenően az is nyilvánvaló, hogy a finn tulajdonos számára a vétel az alacsony vételár esetében annyira kedvező, hogy minden további nélkül a hozzájárulását adja a vételár átutalásához, az I.r. vádlott eseti pénzfelvételéhez. Annak a körülménynek pedig nincs különösebb jelentősége, hogy az I.r. vádlotthoz a 5. sz. tanúnak átadott vételárból került-e vissza pénz, vagy sem. Az ingatlan ugyanis a 3 H Invest Kft. tulajdonába került, amely ily módon a további ügylet tárgya, ezáltal továbbértékesítésnél a haszon biztosítéka volt. Ezt igazolja a 2. sz. tanú részére történt értékesítés, amelyre azért csak mintegy 4 hónappal később került sor, mert a meghirdetett ingatlanra akkor jelentkezett olyan vevő, aki a kialakított vételárból zsebbe is hajlandó volt fizetni.

A III.r. vádlott saját cselekvőségére teljes körű beismerő vallomást tett, az ítélet vonatkozó indokolása a 45-46. oldal megfelel az iratok tartalmának. Kiemelendő, hogy hogy az 1. tényállási pont esetében az átvett foglaló és vételár nagy részének a sorsát a bíróság támogató adat hiányában nem tudta rögzíteni, a részesedés pontos megoszlása azonban nem bír különösebb jelentőséggel.

A Fővárosi Bíróság a III.r. vádlott bűnösségére levont következtetése okszerű.

A Fővárosi Bíróság a vagyon elleni bűncselekmények jogi minősítését lényegében a váddal egyezően állapította meg.

A III.r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények minősítése és elkövetői minősége megállapítása törvényes.

Védője álláspontjával szemben bírói bizonyossággal megállapítható volt, hogy az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott jöllehet nem egy helyen és egyidejűleg, de mindenképpen egymásról tudomással bírva, ugyanazon módszert megbeszélve előzetesen megállapodtak a „lepapírozott” ingatlanokkal történő ügyletekben. Az sem kétséges, hogy mindhárman anyagi haszon reményében vállalkoztak az együttműködésre. Nem fogadható el az üzletszerűséget kizáró azon védői érvelés sem, hogy a két adásvétel között 1 év eltelt, így időben elkülönültek. Valójában összesen 4 hónap telt el, ennek is az volt az oka, hogy a sajátos feltételek - a vételár megbontása - miatt a hirdetett Trencsén utcai ingatlanra csak ekkor jelentkezett vevő. Mindebből következően a másodfokú bíróság a védőnek a bűnszövetség és üzletszerűség kizárása melletti érveit nem fogadta el.

Az egyes vádlottak terhére szóló közokirat-hamisítás büntetési körében a jogi indokolás helyesen hívja fel és értelmezi a Btk. 274.§ (1) bekezdés a./, b./ és c./ pontjai szerinti elkövetési magatartások mibenlétét.

Téves volt a tényállás megfogalmazása az 52. oldal 4. bekezdésében, miszerint a hamis szerződések elkészítésében a VI.r. vádlott kivételével valamennyi vádlott közreműködött". Ehelyett azt állapította meg a Fővárosi Ítéletábra, hogy szükségszerűen tudomással bírtak a hamis közokiratok létéről és ahhoz kapcsolódóan különböző elkövetési magatartásokat tanúsítottak.

Az adásvételi szerződések aláírói tudottan a földhivatali bejegyzésre szánták a hamis közokiratok tartalmának felhasználását, ennél fogva az I.r., a VIII.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak társtettesként a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint minősülő - az I.r. vádlott esetében 2 rb - közokirat-hamisítás büntetést követték el, a IV.r. és az V.r. vádlottak a szerződés aláírására szállították a 2 áleladót, ezzel segítséget nyújtottak a hamis adásvételi szerződések elkészítéséhez. Bűnösségük bűnsegédként történt megállapítása a fenti minősítés mellett volt helytálló.

A II.r. és a III.r. vádlottak együttesen beszélték rá az 1. tényállásban írt cselekmény esetében X.r. vádlottat, majd a 2. tényállás esetében a III.r. vádlott a VIII. és IX.r. vádlottakat a cselekményre és annak részeként a szerződés aláírására, míg a II.r. vádlott ez esetben a cselekményt könnyítő személyi és tárgyi feltételeket biztosítva segédkezett. A III.r. vádlott 2 rb. felbujtásért felel.

A vádlottaknak a 2. tényállási ponthoz kapcsolódó és a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont szerint minősülő közokirat-hamisításként értékelt cselekményei kísérleti szakban rekedtek, mert a tulajdonjog fenntartással történt adásvétel csak széljegyre

került a Földhivatali eljárásban, a tulajdonjog változásának bejegyzésére nem került sor.

A III.r. vádlott 6 rb közokirat-hamisításként értékelt cselekménye kapcsán utal az ítélőtábla az 1/2000. Büntető jogegységi határozatra, amely szerint a közokirat-hamisításnak a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontját egyaránt kimerítő magatartás természetes egységet alkot, ebben az esetben a cselekményt az a./ pont szerint kell minősíteni, az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a cselekményt. Tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor a 6 rb. cselekményt bűnsegédként elkövetettnek minősítette. A helyesen megállapított tények alapján III.r. vádlott terhére a Btk. 21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtói részesi alakzatot kellett megállapítani.

A másodfokú eljárásban is bűnösnek talált III.r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen vette számba, emellett azonban a kiegészítésük és némi helyesbítés is indokolt volt.

A III.r. vádlott terhére szól, hogy a 2. tényállási pontban írt csalás esetében két személyt vont be un. játszóemberként.

Az enyhítő körülmények között helyesen megjelölt beismerő vallomások közül a III.r. vádlottak beismerése olyan feltáró jelleggel párosult, amely lényegében lehetőséget és alapot adott a cselekmény sorozat tartalmi és elkövetői körének feltárásához, melyet a büntetés kiszabása során nagy nyomatékmal szükséges értékelni.

A tényállás 1. pontjánál a sértett kárának megtérülése a III.r. vádlott esetében is enyhítő körülmény, jóllehet csekély súllyal, mert arra polgári per eredményeként került sor. Az időmúlás enyhítő körülménykénti értékelhetősége a III.r. vádlott másodfokú eljárásban tanúsított eljárást elhúzó magatartása mellett sem vitatható.

A büntetés mértékének felülbírálatát a büntetés kiszabási körülmények módosulása és erre is figyelemmel a vádlottak közötti belső arányosság tette szükségessé.

A cselekmények elkövetése óta több mint 7 év telt el. Ebben ugyan egyes vádlottak magatartása is közrejátszott, de az eljárás ilyen jelentős elhúzódását ez nem indokolta. Ugyanakkor a tényállásban felrótt bűncselekmények tárgyi súlya jelentős. A hasonlóan szervezett csalási cselekmények ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonosai szinte védtelenek, ahogyan az a sértett esetében is történt.

Az ítélőtábla a Fellebbviteli Főügyészség indítványának nem adott helyt, a III.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének súlyosítására nem látott indokot.

A vádlottak közötti belső arányosság, a cselekményekben részvételük módja és különösen a feltáró beismerés alapján az ítélőtábla a III.r. vádlott büntetésének enyhítését látta indokoltnak. Esetében a Btk. 87.§ (2) bekezdés b.) pontja alkalmazásával állapította meg a börtönbüntetések tartamát 4 év 6 hónap szabadságvesztésben. Büntetése enyhítése kifejezi azt a különbséget is, amely a

az I.r vádlottal szemben helyes tartamban megállapított 6 év börtönbüntetéssel szemben jut kifejezésre.

Az I.-II.r. és III.r. vádlottak közötti belső arányosságot a III.r. vádlott börtönbüntetésének és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamának mérséklése biztosítja.

Az elsőfokú ítélet fentebb írtak szerinti megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik a Be. 363.§-a alapján megtartott nyilvános tárgyalás alapján.

A másodfokú eljárásban az III.r. vádlott terhén felmerült bűnügyi költség viseléséről - mely a szakértői díj reá eső részét és kirendelt védője díját tartalmazza - az ítélőtábla a Be.381.§ (1) és (2) bekezdése értelmében döntött.

Budapest, 2013. május hó 21. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
tanács elnöke

Dr.Fatalin Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.16/2008/100. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.B. 239/2012/26. számú ítéletével eszközölt változtatással a III.r. vádlott vonatkozásában 2013. május hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2013. május hó 21. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Weszely-Földvárszki Tünde, tisztviselő